

**002
ΚΛΣ
ΣΤ2Α
983**

Συντακτικό / Χ

Χ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Σ!
Π
Ο
Ι
Η
Μ
Α
Τ
Α

Π
Ρ
Ο
Σ
Ε
Υ
Χ
Ε
Σ

ΕΚΔΟΤΗΣ. ΙΩΑΝ. Ν. ΣΙΔΕΡΗΣ
52 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ - ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ
Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Χ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑ

ΣΥΝΤΑΚΤΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΠΡΑΞΗΣ
ΕΚΔΟΣΗ 1981

5 07 11 Δ Β
Συμπρακτοῦ (X)
Χ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Δημοδιδασκάλου — Εισηγητοῦ

Ἐν τῷ Πρωτότυπῳ τοῦ Μαρασιεῖου Διδασκαλείου

ΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ
Ζ' ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ

ΜΕ ΠΡΩΤΟΤΥΠΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ
ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
Α'. Β'. Γ'. Δ'. Ε'. ΣΤ'. ΤΑΞΕΩΝ

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΣΙΔΕΡΗΣ

52 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — ΜΕΓΑΡΟΝ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

1932

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

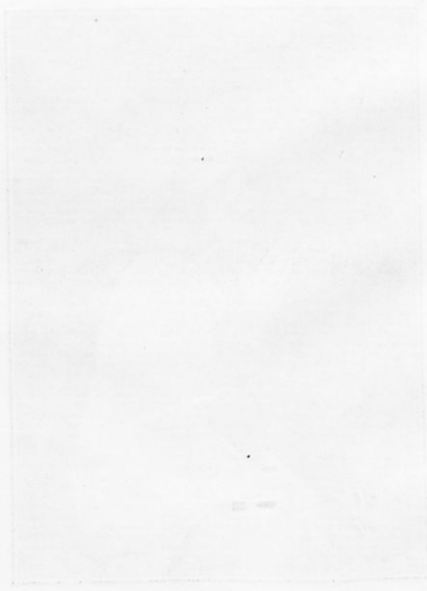
ΕΔΩΡΕΘΑΤΟ
Ιωάννης Ν. Σιδέρης

002
ΚΛΣ
ΣΤ2Α
983

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Τὰ γνήσια αντίτυπα ἔχουν τὴν ὑπογραφή τοῦ κ. Χ. Δημητρακοπούλου.

ΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΑ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ
ΤΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΜΕ ΠΡΟΤΥΠΙΚΕΣ ΚΑΛΩΤΗΡΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΕΠΙΘΥΜΟΥΜΕΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΤ. ΤΣΑΡΗ

ΤΥΠΟΙΣ, ΛΘΑΝ. Α. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ
=ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ—ΣΤΟΑ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ=

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στὴ σειρὰ μας «ΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ», εἶδαμε ὡς τώρα ἕξι βιβλία.

Α'. «**Παλαιὰ Διαθήκη**» ποὺ μᾶς μίλησε γιὰ τὶς πηγές τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Β'. «**Καينὴ Διαθήκη**» ποὺ μᾶς ἔδωκε τὴν εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσουμε τὸ ἔργο τοῦ Θεανθρώπου στὴ Γῆ.

Γ'. «**Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία**» ποὺ παρακολουθήσαμε τὴν ἐξάπλωση τῆς Ἀγίας Θρησκείας μας.

Δ'. «**Δειουργικὴ**» ποὺ μάθαμε τοὺς τύπους τῆς Λατρείας τοῦ Πνευματικοῦ Θεοῦ μας.

Ε'. «**Κατήχηση**» ποὺ μᾶς ὠδήγησε στὴν καταγραφή τῶν δογμάτων τῆς Θρησκείας μας καὶ στὴν ἐρμηνεία τους.

ΣΤ'. «**Εὐαγγελικὲς Περικοπές**» ποὺ μᾶς ἔδωκαν τὴν εὐκαιρία νὰ διαπιστώσουμε τὶς ἀλήθειες τῆς Θρησκείας μας ἀπὸ τὶς ἴδιες πηγές της.

Καὶ τώρα κλείνουμε τὴ σειρὰ «ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ», μὲ τὰ «**Ποιήματα καὶ τὶς Προσευχές**», ποὺ εἶναι τὸ ἀπάνθισμα τῆς πίστεως, τὸ κορύφωμα τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος, ἡ εὐγενέστερη ἐκδήλωση τῆς ἠθικῆς ἰδεολογίας τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἡ ἐλεύθερη, ἡ ὑπέρτερη ἀνάταση τοῦ ἀνθρώπου τοῦ καὶ ἡ ἄμεση ἐπικοινωνία τοῦ πνευματικοῦ ἀνθρώπου, πρὸς τὸν Πνευματικὸ Θεό του (1).

(1) Στὴν Κατήχηση Μέρους Β'. κεφάλαιο πρῶτο σελ. 54—61 εἶναι γραμμένα τὰ σχετικὰ μὲ τὶς Προσευχές.

Τὸ βιβλίον αὐτὸ διαιρεῖται σὲ τέσσερα μέρη :

Α'. Ποιήματα μὲ θρησκευτικὸ περιεχόμενον.

Β'. Προσευχὴς ἐκκλησιαστικῆς.

Τὰ δύο πρῶτα μέρη ἔχουν ὅλην γὰρ ὅλες τὶς τάξεις τοῦ Δημοτικού Σχολείου.

Γ'. Ποιήματα ἐκκλησιαστικά. (Ἀπολυτίκια—Τροπάρια).

καὶ **Δ'. Τροπάρια τῶν ὁκτώ ἡχῶν.**

Τὰ δύο τελευταῖα μέρη εἶναι γὰρ τὶς ἀνώτατες τάξεις.

ΣΗΜ. Οἱ διασκευὲς καὶ τὰ ποιήματα μὲ ὑπογραφή * * * εἶναι μικρὸς προσπάθειές μου διορθωμέναι ἀπὸ εἰδικούς.

ΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ
Σ. ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ

ΠΡΩΤΗ ΤΥΧΗ

ΜΕΡΟΣ Α΄

Π Ο Ι Η Μ Α Τ Α

ΜΕ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

Α΄. Β΄. Γ΄. Δ΄. Ε΄. ΣΤ΄.

Τ Α Ξ Ε Ω Ν

Το Διδακτικό Πρόγραμμα διέπεται από :

- Α. Προγράμματα με Θεμακείμενα Περιεχόμενα.
- Β. Προσωπική Διδακτική.

Το Διδακτικό Πρόγραμμα διέπεται από :

- Α. Προγράμματα με Θεμακείμενα Περιεχόμενα.
- Β. Προσωπική Διδακτική.

Το Διδακτικό Πρόγραμμα διέπεται από :

- Α. Προγράμματα με Θεμακείμενα Περιεχόμενα.
- Β. Προσωπική Διδακτική.

Το Διδακτικό Πρόγραμμα διέπεται από :

- Α. Προγράμματα με Θεμακείμενα Περιεχόμενα.
- Β. Προσωπική Διδακτική.

ΜΕΡΟΣ Α

Π Ο Ι Η Μ Α Τ Α

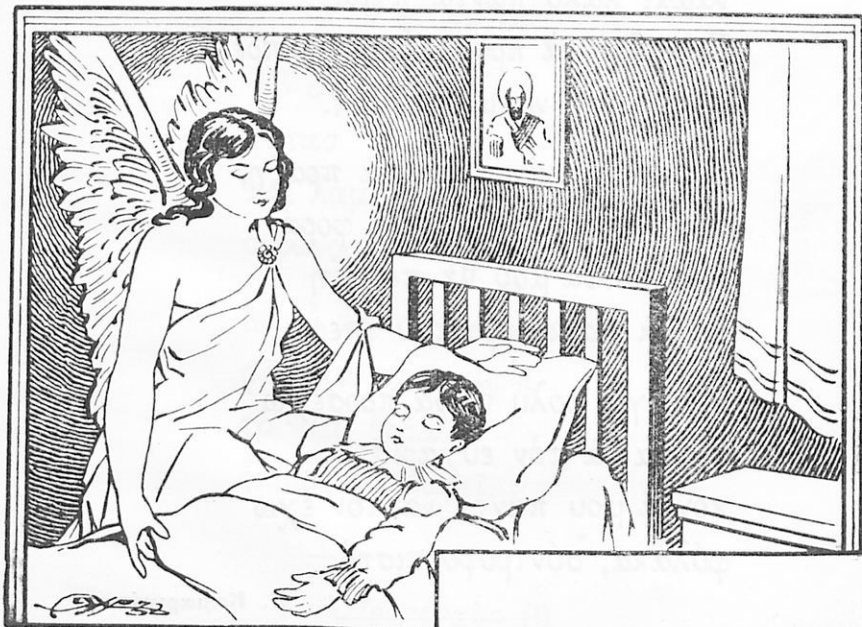
ΜΕ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

Λ Υ Κ Ε Ι Ο

Τ Α Ξ Ε Ω Ν

ΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ
Ζ'. ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ

ΠΡΩΤΗ ΤΑΞΗ

1. «Ο φύλακας "Άγγελός μου»

Μοῦ λέν, πὼς πάντα στὸ πλευρό μου
ἔχω ἓνα σύντροφο βοηθό,
τὸ φύλακα τὸν ἄγγελό μου,
ὅπου βρεθῶ κι ὅπου σταθῶ.

Αὐτός, μαζί με τὴ μαμά μου,
μέ προφυλάει ἀπ' τὰ κακά,
τὴ νύχτα ξαγρυπνάει σιμά μου,
μοῦ φέρνει ὄνειρατα γλυκά.

Μ' ἀγάπη θέλει νὰ μέ βλέπη
νάμμι καλὸ πάντα παιδί.

Γι' αὐτὸ νὰ προσπαθῶ ἐγὼ πρέπει
ποτέ κακὸ νὰ μὴ μέ ἰδῆ.

Ὅταν θὰ κάνω καμμιά πράξη,
μοῦ λέν, κακὴ καμμιά φορά,
ἀπὸ κοντά μου θὰ πετάξῃ
μέ τὰ κατάσπρα του φτερά.

Μὰ ἐγὼ πολὺ θέ νὰ προσέχω
πάντα νὰ τὸν εὐχαριστῶ,
κοντά μου πάντα νὰ τὸν ἔχω
φύλακα, σύντροφο πιστό.

Γ. Καμαρινάκης

2. «Ὁ Χριστὸς καὶ τὰ παιδάκια»

Χριστέ μου πόσο τ' ἀγαποῦσες
τὰ μικρὰ παιδιά!
τὰ θώπευες καὶ ταύλογοῦσες
μέ καλὴ καρδιά.

Καὶ τῶρα κεῖ ψηλά μακρὰ τους
δέν τὰ λησμονιάς.
Μέσ' τῆ σκέψη εἶσαι κοντά τους
πάντα τὰ πονᾶς.

**

3. «Ἡ Αὐγή»

Τὸ σκο-άδι πάει
ἔφτασ' ἡ αὐγὴ
καὶ λαμποκοπάει
οὐρανὸς καὶ γῆ.

Μύρ' ἀπ' τ' ἄνθη στάζει
φῶς τὰ πλημμυρεῖ
τὸ Θεὸ δοξάζει
ὅποιος τὰ θωρεῖ.

**

4. «Προσευχὴ» (1)

Μήπως ξαίρεις πόσα ἀστράκια
λάμπουνε στὸν Οὐρανό;
Πόσα τάχα συννεφάκια
φτάνουν πίσω ἀπ' τὸ βουνό;

(1) Κατάλληλη γιὰ τὴν Α', Β' καὶ Γ' τάξη.

Μόνον ὁ καλὸς Θεούλης
Ὅλα τάχει μετρημένα
Στὸ γαλάζιο θόλο ἐπάνω
δὲν τοῦ λείπει μήτε κι ἓνα!

Μήπως ξαίρεις πόσα ἀρνάκια
βόσκουν πάνω στὴν ξηρά;
Πόσα πρόσχαρα ψαράκια
κολυμποῦν μέσ' στὰ νερά;

Μόνον ὁ καλὸς Θεούλης
ὄλα τάχει μετρημένα,
Στὸ γιαιλό, μὰ καὶ στὸν κάμπο.
Δὲν τοῦ λείπει μήτε κι ἓνα!

Πόσα τάχα εἶναι παιδάκια,
ποῦ πρῶι πρῶι ξυπνοῦν
καὶ σταυρώνουν τὰ χεράκια
τὸ Θεὸ δοξολογοῦν;

Μόνον ὁ καλὸς Θεούλης
τὰ γνωρίζει ἓνα πρὸς ἓνα
καὶ κανένα δὲν ξεχνάει,
ὄλα τάχει εὐλογημένα!

Μαρία^ἡ Ἐδελαστάιν

7. «Προσοχή — Προσευχή»

Παιδιά μου! προσοχή!
θ' ἀρχίσῃ ἢ προσευχή!
Σταυρῶσε τὰ χεράκια
ὑψῶσε τὴν ψυχὴν
κι ἀπ' τὸ θεὸ μικράκια
ζητήστε μιὰν εὐχή.

Παιδιά μου! προσοχή!
θ' ἀρχίσῃ ἢ προσευχή!
Καθένας ἄς ζητήσῃ
ὅ,τι ἡ καρδιά ποθεῖ
κι ὁ Θεὸς θὰ εὐχαριστήσῃ
κάθε καλὸ παιδί.

**

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΑΞΗ

5. «Ο Χριστός και τὰ παιδάκια»

Τὴν ἀγάπη Σου τὴν τόση,
ὅαν κατέβηκες στὴ γῆ,
Στὰ μικρὰ τὴν εἶχες δώσει,
Σὺ Χριστέ μου ὁδηγητή.

Δὲν τὴν πῆρες πίσω πάλι
ὅαν ἐγύρισες ψηλά.
Μένει ἡ ἀγάπη Σου μεγάλη
Στὰ παιδάκια τὰ καλά.

**

6. «Προσευχή»

Δέ λητμονῶ μέ τὸ σταυρό μου,
ποὺ κάνω βριάδου καὶ πρωί,
τὴν προσευχή μου στὸ Θεό μου,
ποὺ μοῦ χαρίζει τὴ ζωή.

Μεγάλη ἡ χάρη του μεγάλη !
Γι' αὐτὸ συνειθισα κι ἐγώ,
πρὶν ἀπὸ κάθε πράξη μου ἄλλη,
πιστὰ νὰ Τὸν δοξολογῶ!

I. Μωραΐτης

8. «Προσευχή»

Τὸ πρωὶ μόλις ξυπνήσω
Μέσ' τὴ μέρα τὴ χρυσῇ
Νοιώθω πάντα τὴ σκιά Σου
Καὶ Σοῦ ὑψώνω προσευχή.

Σάν βρῶ κάποια δυσκολία
Στὴ δουλειά τὴ σχολικῇ.
Νοιώθω τὴ βοήθειά Σου
Καὶ Σοῦ ὑψώνω προσευχῇ.

Μέσ' τὴ σκοτεινία τῆς νύχτας,
Σάν ὁ ἥλιος πιά χαθῇ.

Νοιώθω ἐδῶ τῇ συντροφιά Σου
καὶ Σοῦ ὑψώνω προσευχή.

Μαρία Ἐδελοτάϊν

9. «Τὸ Σήμαντρο»

Σηκωθῆτε πιά παιδιά!
φτάνει ἡ ὥρα γιὰ δουλειά·
Κι' ὁ Θεὸς μᾶς προσκαλεῖ
Νά! τὸ σήμαντρο λαλεῖ!

Πάλι σήμαντρο σημαίνει!
καὶ τὸ γεῦμα περιμένει·
ὁ Θεὸς εὐλογημένος,
σὰ γονιὸς ἀγαπημένος.

Κι' ἅμα βράδυ πλησιάζη
πάλι σήμαντρο μᾶς κράζει!
τοῦ Θεοῦ ἡ γλυκειὰ φωνή!
Καὶ καθέννας τὸν ὕμνεϊ.

Διασκευὴ

10. «Προσευχή»

Ὅπως πάντα, σὰν ξυπνῶ
Σένα Θεέ μου εὐγνωμονῶ !
Γιατὶ φύλαξες γερούς
τοὺς γονιούς μου τοὺς καλοὺς.

Πάλι μάθημ' ἀρχινᾷ !
Θεέ μου, στείλε μου ξανά
τὴ βοήθεια τὴν τρανὴ
στὴ δουλειά τὴ σημερινή.

Τοὺς δασκάλους π' ἀγαπῶ
κάνε νὰ μὴν τοὺς λυπῶ,
π' ὅλη μέρα πολεμοῦν
για νὰ μᾶς καλοδηγοῦν.

Στοὺς ἀρρώστους στείλε γειά·
στοὺς φτωχοὺς παρηγοριά·
Χάριζε καλὴ καρδιά
σ' ὅλα τὰ μικρὰ παιδιὰ.

Μαρία Ἐδελσταϊν

12. «Μεγάλη Ἑβδομάδα»

Σᾶν κι αὐτή, μίαν ἑβδομάδα,
δυσὸ χιλιάδες χρόνια πᾶν,
τὸν καλὸ μας τὸ Χριστούλη
κακοὶ ἄνθρωποι τυραννᾶν!

Κι ὁ Χριστὸς, μὲ καλωσύνη.
ὅλους πάντα συγχωρεῖ!
γιὰ κακοὺς, καλὸς μ' ἀγάπη,
τὸ Θεὸ παρακαλεῖ.

Μαρία Ἐδελαστάιν

12. «Πάσχα»

Ἦρθε πάλι ἡ Πασχαλιά!
φέρνει ἀγάπη καὶ φιλιά,
φέρνει αὐγὴ, φέρνει κι ἄρνι,
Χριστὸς Ἄνέστη! Χριστιανοί!

Τί φορέματα καλά,
τί γλυκίσματα πολλὰ!
τί τραγούδια, τί φωνή!
Χριστὸς Ἄνέστη! Χριστιανοί!

Νά τὰ κόκκινα τ' αὐγά!
Παπαροῦνες - πασχαλιά!
κουλουράκια μὲ τ' ἄρνι
Χριστὸς Ἄνέστη! Χριστιανοί!

Διασκευὴ

13. «*Ἡ Δημιουργία*»

Σ' ἕξι μέρες ὁ Θεὸς
ἔπλασε τὸν κόσμον ὅλο·
θάλασσα μὰ καὶ στεριά
κι' ὅλο τ' οὐρανοῦ τὸ θόλο!

Τὰ ψαράκια στὰ νερά·
τὰ πουλάκια στὸν ἀέρα·
τὰ λουλούδια στοὺς ἀγρούς·
καὶ τὰ ζῶα πέρα ὡς πέρα.

Καὶ τὴν ἕκτη μέρα πιά
λίγο χῶμα παίρνει· ἐστάθη!
κι ἀπαράλλαχτους μ' Αὐτὸν
τὸν Ἀδὰμ τὴν Εὐὰ πλάθει.

Τὴν ἑβδόμη ἀπ' τὸ πρωὶ
ἀναπαύτηκε· Σαββάτο,
καὶ γι' αὐτὸ κάθε πιστὸς
τὸν μιμεῖται στὴ γῆ κάτω.

* * *

14. «*Δόξα στὸ Θεὸ*»

Βουνά, ποτάμια, δάση!
τὸν Ἅγιον ὁδηγὸ,
γιὰ πάντα ἔχουν δοξάσει
τὸν ἔχουσε Δημιουργό!

Ὁ ἥλιος τὸ φεγγάρι
στὸ θεῖο Ὅδηγὸ
χρωστοῦνε κάθε χάρη
τὸν ἔχουνε Δημιουργό.

Κάθε ἄνθρωπος δῶ κάτω
στὴ γῆ, καθὼς κι' ἐγώ,
ἀκούει τὸ θέλημά Του !
τὸν ξαίρει γιὰ Δημιουργό.

*
**

15. «*Στὴ Παναγία*»

Δός μου, Δέσποινα Μαρία,
Δός μου τὴ βοήθειά Σου
Σὺ γλυκειά μου Παναγία
Μὴ μ' ἀφίνεις μακρὰ Σου.

Στὸ σχολεῖο φώτισέ με
χάριζέ μου τὴν υἰγεία.
Σ' ἴσιο δρόμο ὀδήγησέ με
Σὺ, γλυκειά μου Παναγία.

Τὴ χαρά, τὴν εὐτυχία,
προκοπή, φώτιση, δός μου !
Στὴ δουλειὰ τὴν προθυμία
σ' ὅλα τὰ παιδιὰ τοῦ κόσμου.

Διασκευὴ

16. «Ἡ ζωγραφιὰ τοῦ παιδιοῦ»

Κοίτα, μάνα, μιὰ μεγάλη,
μιὰ πανόρια ζωγραφιά !
ὁ Χριστούλης μας προβάλλει
στῆς Μαμᾶς τὴν ἀγκαλιά !

(Γιὰ νὰ σώση ὅλη τὴν πλάση
Δῶ κατέβηκε στὴ Γῆ !
Ποιὸς πιστὸς δὲ θὰ δοξάση
τὴ μεγάλη Του ψυχὴ ;).

Δές, μανούλα, πῶς κοιτάζει !
τί χαρούμενη ματιά !
Χίλια λὲς καλὰ μᾶς τάζει
σ' ὅλα τὰ μικρὰ παιδιὰ !

Ποιὸ παιδὶ θεὸν ἄμελήσῃ
ὄ,τι λέει Αὐτὸς νὰ κάνῃ ;
ποιὸ παιδὶ θεὸν νὰ τολμήσῃ
τὸ Χριστοῦλῃ νὰ πικράνῃ ;

*
* *

17. «Τὰ Φῶτα»

Φῶτα ! φῶς ἁγίας γιορτῆς
γύρω λαμπυρίζει.
Ἄγιος Γιάννης Βαφτιστῆς
τὸ Χριστὸ βαπτίζει.

Σήμερα μὲς στὸ νερὸ
θάλασσα, ποτάμι,
ρίχνουν τὸ χρυσὸ σταυρὸ
τ' ἁγιασμα νὰ κάμῃ.

Σ' ὅλα τὰ νερὰ ἁγιασμὸς
καὶ σὲ μᾶς ὁ φωτισμὸς !
Στοῦ σπιτιοῦ κάθε μεριά
ραντίζουμε μ' ἅγια νερά.

Διασκευὴ

18. «Πάσχα»

Νά ! ὁ Ἀπρίλης πιά σιμώνει !
λάμπουν γάργαρα νερά,
χόρτο πράσινο φυτρώνει,
ὅλα δείχνουν τὴ χαρά !

Μήτε κρούο, μήτε ζέστη !
ὥρα χρόνου ζηλευτή !
καὶ μαζί «*Χριστὸς Ἀνέστη !*»
Νά ἡ μεγάλη μας γιορτή !

Κόψειτ' ἄνθη μυρωμένα,
δόστε πάρετε φιλιὰ·
σωστὰ εἶναι ταιριασμένα
"*Ἀνοιξη καὶ Πασχαλιά.*"

Διασκευὴ

19. «*Πάσχα στὸ χωριὸ*»

Νύχτα βαθιά ! μὰ τοῦ χωριοῦ
γεμάτη ἡ ἐκκλησία.
Ἔξω τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ
μέσα φωτοχυσία.

Χριστὸς Ἀνέστη ! μὲ φωνὴ
κράζει ὁ παπᾶς μεγάλη
Χριστὸς Ἀνέστη, Χριστιανοί,
ὅλος ὁ κόσμος ψάλλει.

Στὴν πόλη πέφτουν κανονιές,
ἐδῶ καμπάνας χτύποι !
ὦ ! τί στιγμὲς αὐτὲς γλυκιές !
Πῶς φεύγει κάθε λύπη !

Κι ἀρχίζει τώρα νὰ φωτᾶ
κι ὅλοι γοργὰ πηγαίνουν
ἐκεῖ, π' αὐτὰ κι ἀρνιὰ ψητὰ
στρωμένα τοὺς προσμένουν.

Ν. Ι. Χωντζηδάκης (Διασκευὴ)

20. «Χριστὸς Ἀνέστη»

Στὴν ὀμορφιὰ τῆς νύχτας
φέγγουνε μὲ χαρὰ
στὸν οὐρανὸ τ' ἀστέρια
καντήλια λαμπερά !

Γλυκὰ γλυκὰ οἱ καμπάνες,
μὲ ἦχο μαγικό,
ἀντιλαλοῦν καὶ λένε
τὸ θεῖο μυστικό.

Κόκκινες παπαροῦνες
φυτρώσανε γοργὰ
ἐπάνω στὸ λιβάδι,
σὸν πασχαλιᾶς αὐγά !

Καὶ σὰν τραγούδι χαρωπό,
στὸν πιὸ μελωδικὸ σκοπό,
ἢ πλάση ὅλη, ἰδὲς τη,
λέει τὸ Χριστὸς Ἀνέστη !

Χριστός, Χριστὸς Ἀνέστη !
ἦρθε ἡ πασχαλιά !
Ἀνθίσαν τὰ λουλούδια,
λαλοῦνε τὰ πουλιά.

Ὁ ἥλιος, χρυσαφένιος,
στέλνει παντοῦ φιλιά !
Καὶ τὰ γελιδονάκια
ξανάρθαν στὴ φωλιά.

Κι αὐτὰ Χριστὸς Ἄνέστη
λέν, μὲ τρολλή φωνή !
Κι ἀντιλαλοῦν οἱ δρόμοι
γελοῦν οἱ Οὐρανοί !

Σύλβιος

21. «Εἶναι Θεὸς»

Εἶναι Θεός ! Αὐτὸς σκορπᾷ
τὸν ἥλιο, ποῦ τῇ γῆ θερμαίνει
καὶ προσστατεύει κι ἀγαπᾷ
ὀλόκληρη τὴν οἰκουμένη.

Εἶναι Θεός ! Μᾶς ὀδηγεῖ
καὶ μᾶς διδάσκει αὐτά, ποῦ πρέπει
καὶ ρίχνει μιὰ ματιὰ στὴ γῆ
κι ὅλες τὶς πράξεις μας τὶς βλέπει.

Εἶναι Θεός ! Κάθε πρωὶ
μᾶς στέλνει μιὰ καινούργια μέρα.
Αὐτὸς μᾶς δίνει τὴ ζωή.
Αὐτὸς μᾶς δίνει τὴ μητέρα.

I. Πολέμης

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΑΞΗ

22. «Οἱ ἐντολὲς τοῦ Χριστοῦ»

Τὸ Θεὸ καὶ δημιουργό μας,
Ποῦ γιὰ μᾶς πονεῖ πολύ,
Ν' ἀγαπᾶμε μᾶς προστάζει
ἢ *πρώτη* τοῦ Χριστοῦ ἐντολή.

Τῆς καρδιάς μας τὴν ἀγάπη,
τὴν κρυμμένη, τὴν πολλή,
στοὺς φτωχοὺς νὰ τὴ σκορποῦμε
λέει μιὰ *δεύτερη* ἐντολή.

*
**

23. «Οἱ τρεῖς Μάγοι μὲ τὰ
δῶρα» (1)

Ὅλοι.— Εἴμασι' οἱ τρεῖς μάγοι ἐμεῖς
τῆς βασιλείας Ἀνατολῆς!
Τὸ Χριστὸ ζητοῦμε τώρα,
Γέροι βασιλιάδες τρεῖς.

Χρυσαστέρι λαμπερό,
Ἄστρο θεῖο μαγικό,
Δεῖξε μας γοργᾶ τὸ δρόμο!
Σέναν ἔχουμ' ἔδηγό.

(1) Κατάλληλο καὶ γιὰ τὶς τάξεις Α', Β', καὶ Γ'.

Α'. Μάγος. — Ἄστρο ὁδήγησέ με ἐκεῖ,
πού τὸ βρέφος κατοικεῖ !
Νὰ *χρυσὸ* γιὰ νὰ τὸ στέψω·
τί τιμὴ βασιλική !

Ὅλοι. — Εἴμαστ' οἱ τρεῖς μάγοι ἑμεῖς
τῆς βαθειᾶς Ἐνατολῆς !
τὸ Χριστὸ ζητοῦμε τώρα,
Γέροι βασιλιάδες τρεῖς.

Β'. Μάγος. — Τὸ στερνὸ ἀνθρώπινο μύρο,
σμύρνα, τοῦ προσφέρω ἐγώ !
πὼς εἶναι θνητὸς θυμίζει
Στὸ μεγάλον Ἄρχηγό.

Ὅλοι. — Εἴμαστ' οἱ τρεῖς μάγοι ἑμεῖς
τῆς βαθειᾶς Ἐνατολῆς !
τὸ Χριστὸ ζητοῦμε τώρα,
Γέροι βασιλιάδες τρεῖς.

Γ'. Μάγος. — Στὸ μεγάλο βασιλιά μου,
τὸν πανάγιον ὁδηγό,
τὴ θεότητα θυμίζει
τὸ *λιβάνι*, πού 'χω ἐγώ.

Ὅλοι. — Εἴμαστ' οἱ τρεῖς μάγοι ἑμεῖς
τῆς βαθειᾶς Ἐνατολῆς !
τὸ Χριστὸ ζητοῦμε τώρα,
Γέροι βασιλιάδες τρεῖς.

Μαρία Ἐδελσταίν

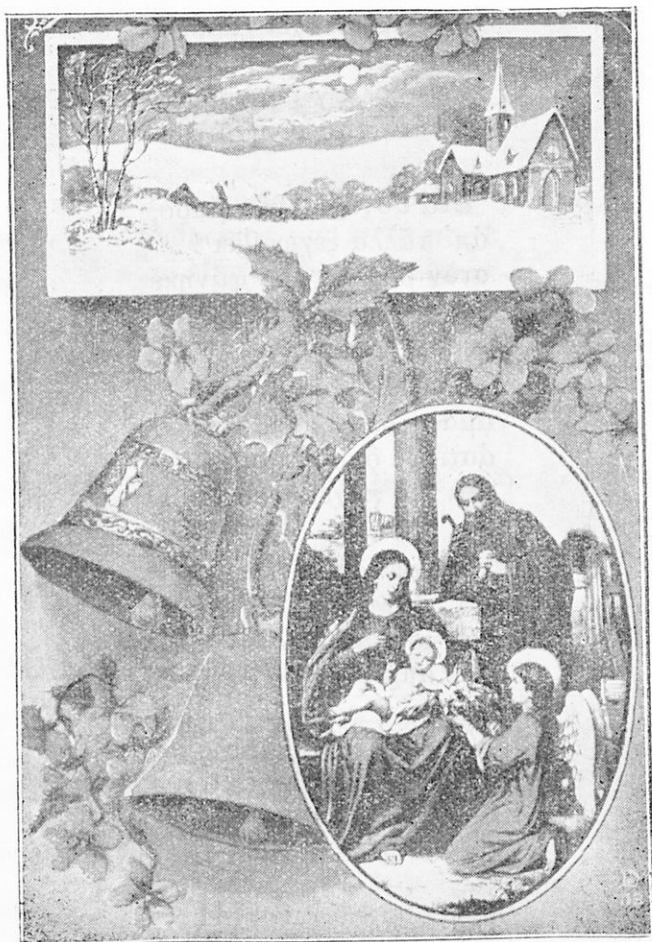
24. «Χριστούγεννα»

Χτυπάει γοργά ἢ καμπάνα τοῦ χωριοῦ !
χτυπάει μὲ θεία χάρη !
εἶναι τὸ βράδυ, πὺν γεννήθηκ' ὁ Χριστὸς
στῆς πάχνης τὸ χρυσόξαιρο χορτάρι.

Τὸ θυμιατὸ γλυκὰ μοσχοβολάει !
κι' ἀκούγεται ἡ φωνὴ τοῦ γέρου ψάλτη
καὶ μέσ' τὸ θόλο, κεῖ ψηλά,
στέκει ἀκοίμητο ἓνα μάτι !

Εἶναι τὸ μάτι τοῦ καλοῦ Θεοῦ,
πὺν ὅλ' ἀπὸ τὸ θρόνο Του τὰ βλέπει !
εἶναι τὸ μάτι τοῦ Πατέρα τοῦ Χριστοῦ,
πὺν σήμερα τῆ γῆ μας τέρπει !

Τρ. Π....δα

25. «Χριστούγεννα»

Ἡ φύση σήμερα φορεῖ
κι αὐτὴ τὸ γιορτινὸ της,
θέλοντας νὰ ὑποδεχτῇ
τὸν Ὑψιστο Θεό της.

Καὶ ὁ Θεὸς ἔχει χαρά,
γεννιέται τὸ παιδί του !
κι εἶν' ὄλα γ ρω χαρωπὰ
γι' αὐτὴ τὴ γέννησή του.

Ἐνα ἀστέρι δλόλαμπρο,
ἀπ' τ'άλλα ξεχωρίζει !
στὸν οὐρανὸ μας φάνηκε
καὶ τ' ἄπειρο ξεσχίζει !

Ἄστέρι ! ὅπου φώτισε
ἀμαρτωλοὺς κοπάδια !
ἀστέρι ! ὅπου ἔλαμψε
στὰ πιὸ παχειὰ σκοτάδια !

Ἄστέρι ! ὅπου ἔστειλε
καὶ στίς ψυχὰς ἐκείνες,
πὺν ζοῦν μέσα στὴν κόλαση,
τίς λαμπερὲς του ἀχτίδες !

Τί νᾶταν τᾶχα τᾶστρο αὐτό ;
Τί θέλει ν' ἀναγγεῖλη ;
Γιατ' ἦταν τόσο λαμπερό ;
καὶ ποιὸς νὰ τῶχε στείλει ;

Τοὺς μάγους τῆς Ἀνατολῆς
ἐθάμπωσε τ' ἀστέρι !
καὶ τοὺς ἐλῆρε ἀπὸ κεῖ
στὸ σταῦλο νὰ τοὺς φέρη.

Μέσ' σ' ἓνα σταῦλο ταπεινό !
σ' ἀχέρινο ντιβάνι
κι οἱ τρεῖς προσφέρουν στὸ Θεὸ
σμύρνα, χρυσό, λιβάνι.

Σἄν σήμερ' ἄνοιξε γιὰ μᾶς
διάπλατα ὁ δρόμος
τῆς εὐτυχίας καὶ χαρᾶς
καὶ θάφτηκε ὁ πόνος !

Σἄν σήμερα γεννήθηκες
ἄνθρωπος καὶ Θεός μας !
καὶ εἶσα πιά μὲς τῆ ζωῆ,
Ἐσὺ ὁ ὁδηγός μας !

Ἄ. Δεληγιάννη

26. «Εὐαγγελισμός» (1)

Στὰ πολὺ παλιὰ τὰ χρόνια,
ὁ Χριστὸς πρὶν γεννηθῆ,
Παναγιά στὴν ἐκκλησιά
πῆγε νὰ προσευχηθῆ.

Ἐάφνου φάνηκε μπροστά της
ἓνας ἄγγελος λαμπρός,
ποὺ βιστοῦσε ὀλάσπρο κρίνο
καὶ σκορποῦσε γύρω φῶς.

Καὶ τρομάζει ἡ Παναγίτσα !
πέφτει εὐθὺς γονατιστή,
Καὶ θαμπώνει ἀπὸ τὸ φᾶς του
καὶ τὰ μάτια της τὰ κλεῖ.

Μὴ φοβᾶσαι τῆς μιλάει !
ἐδῶ μ' ἔστειλε ὁ Θεός !
Κεῖνος πάντα σ' εὐλογαίει,
καὶ σοῦ εἶναι βοηθός !

(1) Κατάλληλο καὶ γιὰ τὶς Α'. Β. καὶ Γ'. τάξεις.

Ἦκουσε τὸ θέλημά Του,
τὸ τρανὸ τὸ ξακουστό·
Ἔνας χρόνος πρὶν περάσῃ
θὰ γεννήσῃς τὸ Χριστό !

Μόλις εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια
χάθηκε στὸν Οὐρανό
Κι' ἡ καλή μας Παναγίτσα
φχαριστάει τὸ Θεό !

Μαρία Ἐδελσταῖν

27. «Τὰ Πάθη τοῦ Χριστοῦ»

Τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη ἀρχίζουν !
κλάψτε ἀπὸ καρδιά !
τέτοιες μέρες μᾶς θυμίζουν
πάλι τὰ παλιά.

Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι,
κι ἄρχοντες κακοί,
κόσμο κάνετε καὶ κλαίει
πάντα πὺδ πολὺ !

Μαρία Ἐδελσταῖν

28. «Χριστὸς Ἀνέστη»

Φτάν' ἡ ὥρα τῆς χαρᾶς !
ἦρθε ἡμέρα τῆς Λαμπρῆς !
π' ἀναστήθηκε γιὰ μᾶς
ὁ Χριστὸς ὁ Λυτρωτής.

Δίνει υπόσχεση χαρᾶς
στοὺς λαοὺς σ' ὅλη τῇ Γῆ
Δίνει χάρη καὶ σ' ἐμᾶς
γιὰ τὴ μέλλουσα ζωὴ!

Ἐπικράθη ὁ Σατανᾶς
καὶ σωθήκαμεν ἐμεῖς
Νά ! τί χάρισε σ' ἐμᾶς
ὁ Χριστὸς ὁ λυτρωτῆς!

* * *

29. «Προσευχὴ στὴν Παναγία»

ὦ Παναγιά, λυπήσου, ποῦμαι μόνο
καὶ σῶσε ἀπὸ τὸ χάρο τὴ μαμά μου !
Σύ ! ποὺ μπορεῖς νὰ γιάνης κάθε πόνο.

Θὲ νὰ μοιράσω στὰ φτωχόπαιδα ὅ,τι κλείνω
στὸ βᾶθος τοῦ πήλινου κουμπαρᾶ μου !
καὶ τὸ ψωμὶ τοῦ δειλινοῦ μου θὰ τοὺς δίνω !

Γιὰ Σέ, ποῦνε μεγάλο τῶνομά Σου !
τοῦ κάμπου θὰ μαξεύω τὰ λουλούδια
καὶ θὰ τὰ φέρνω στὴ γιορτὴ στὸ κόνισμά σου !

Σύ, Παναγιά μου, ζῆς μὲ τὴ γαλήνη
τριγυρισμένη ἀπ' ὅλα τὰ γ,ελούδια
Μὰ ἐ,ὼ εἶμαι μόνο κι ἔχω μόνο ἐκείνη.

Διασκευὴ Ρ. Μπούμη

(ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸ Modesta Bodini)

ΠΕΜΠΤΗ ΤΑΞΗ

30. «Ἡ καμπάνα»

Καμπάνα, ποὺ χαρούμενα σημαίνεις,
καμπάνα, ποὺ σημαίνεις θλιβερά !
Φωνὴ τῆς μαύρης γῆς, ποὺ ἀνεβαίνεις
στὰ γαλανὰ οὐράνια μὲ χαρά !

Ἐσὸν τὸ μαῦρο θάνατο σημαίνεις,
μ' ἀργὸ παραπονιάρικο σκοπὸ !
Σὺ πάλι τὴν Ἀνάσταση τοῦ Πλάστη
τὴ διαλαλεῖς μὲ ἤχο χαρῶπό !

Τῆς νύχτας πρὶν διαλύσουνε τὰ σκότη
γλυκὰ γλυκὰ τὴ μέρα χαιρετᾶς !
Κι' ὅταν ὁ ἥλιος κουρασμένος γέρῃ
ἐσὸν ἀργὰ τὴ δύση του χτυπᾶς

Φ...φ.

31. «Σαββατόβραδο»

Γλυκειὰ εἶν' ἀπόψε ἡ βραδιά, κ' ἡ φύση ἠσυχάζει
Κανέναν ἤχο δὲν ἀκοῦς, μηδὲ βοσκοῦ φλογέρα,
μηδὲ κελάδημα πουλιοῦ ἢ βέλασμα προβάτου,
μηδὲ ε' τὰ φύλλα δὲν ἀκοῦς τὸ χαιδεμα τ' ἀγέρα,
Ἀπανεμιὰ καὶ σιωπὴ βαθειά....

Νὰ ἡ καμπάνα
ἀχολογεῖ ἀπὸ μακρὰ σ' τὸν ἤσυχο ἀέρα.
Ἀπόψε Σαββατόβραδο, κι ἀπὸ τὴν ἐκκλησία

σημαίνει για την αθριανήν ήμέρα ή καμπάνα.
“Ω χωρικοί, σφογγίστε άπ’ τὸ μέτωπό σας,
τὸν ἴδρωτα, πὸν ἄγιασεν ἕξ ἡμερῶν σας κόπος.

Αἰθριον εἶναι Κυριακή, χαρῶς κι ἀγάπης μέρα !
Εὐτυχισμένοι χωρικοί, πλαγιάστε, κοιμηθῆτε,
καὶ θ’ ἄθουν ὄνειρα γλυκά σ’ τὸν ἥσυχό σας ὕπνο !
Καὶ αἰθριο πολὺ προῦ καλόκαρδοι, ἀθῶοι,
μὲ τῆ γυναῖκα σ’ τὸ πλευρό, τὸ τέκνο σ’ τὴν ἀγκάλη
πηγαίνετε σ’ τὴν ἐκκλησιά γιὰ νὰ λειτουργηθῆτε.

Δ. Βικέλας

32. «Κυριακή»

Μόλις ἔλαμψαν τὰ κάλλη τῆς αὐγῆς τερπνά,
τὰ παιδάκια ἢ μητέρα τρέχει καὶ ξυπνά.
«Ἐ! παιδιά, καιρός, ξυπνάτε· Εἶναι **Κυριακή!**
ἢ καμπάνα μᾶς φωνάζει, τὴν ἀκοῦτε κεῖ ;
— «Τώρα ἀμέσως, μητερίτσα, λένε μὲ χαρὰ
καὶ πηδοῦν ἀπ’ τὸ κρεββάτι ὅλα ζωνερά !

Ἐ μητέρα μὲ δροσάτο τάπλυνε νερό,
τὰ μαλλάκια τους μὲ χτένι χώρισε ἀργυρό.
Τ’ ἄλλαξε σιδερωμένα ροῦχα γιορτερά !
κι ἔλαμψαν, σὰν ἀγγελούδια κι ἦταν μιὰ χαρά !
Τώρα νά, στὸ πεζοδρόμι τὰ παιδιά, κι αὐτῆ
τὸ μικρό της ἀπ’ τὸ χέρι τρυφερά κρατεῖ.

Φρόνιμα στὴν ἐκκλησία στέκουν τὰ παιδιά
καὶ τῆ λειτουργία ἀκοῦνε μ’ ἀνοιχτὴ καρδιά.
Φῶς καὶ μέσα, φῶς κι ἀπέξω. Πάλι νά, μαζί
στὸ σπιτάκι ἢ συνοδεία ἔρχεται πεζή.
Σ’ ὄλη χύθηκε τῆ στοράτα μύσκος θανμαστός
κι ἀόρατος μαζί τους ἔρχεται ὁ Χριστός.

Ἡλ. Τανταλίδης

33. « Ἄσμα προῶνδ »

Μ' ἄσπρα προβαίνει ἄνθη ἢ ἀγῆ
κ' εὖσσμα ραίνει ρόδα στὴ γῆ.
Κάθε λουλούδι τώρα ξυπνᾷ,
καθ' ἀηδονάκι ψάλλει τερπνά.

Εὐθυμη καθεμὴ τὴν ψυχὴ
στέλνει στὸν Πλάστη μὴ προσευχή.
Εὐθυμο πλάσμα κ' ἐγὼ ξυπνῶ
καὶ μ' ἓνα ἄσμα Τὸν ἐξυμνῶ.

34. « Ἡ Ἐλεημοσύνη »

(Γ. Μαρτινέλη ἀπόσπασμα)

Ὁ φτωχὸς μὲ καταφρόνια
Δαχταροῦτε μέσ' τὸ κοῦο !
Σέρνει τ' ἄχαρα τὰ χοῦνια,
ἓνα βλέποντας σημεῖο
πάντα μπρὸς του... τὸ ψωμί !

ὦ ! χαρὰ του σ' ὅποιον ἔχει
Διὸ ψωμιὰ καὶ δίνει τῶνα !
Θέλ' ἢ Δέσποινα τὸν βρέχει
Στοῦ θανάτου τὸν ἀγῶνα
Μὲ τὸ δάκρυ τοῦ φτωχοῦ.

Τὴν καλύβη καὶ τὸ θρόνο
πῶς ἢ τύχη παίρνει δίνει
δὲν τὸ ξαίρω· ξαίρω μόνο
π' ὅποιος κάνει ἐλεημοσύνη
Φίλος εἶναι τοῦ θεοῦ.

35. «Προσευχὴ στὸ Θεό»

Μὲ κάθε πλάσμα Σου κ' ἐγὼ
ἔς τοῦ σύμπαντος τὴν ἐκκλησία,
Πλάστη μου, Σὲ δοξολογῶ
καὶ Σοῦ ζητῶ τὴν προστασία!

Μόλις ξεπνήσω τὸ πρῶτο
καὶ πρὶν γὰ πῶ τὴν προσευχή μου
Θεέ, ποὺ δίνεις τὴ ζωή,
Σὲ νοιώθω μέσα ἔς τὴν ψυχή μου!

Σὰν τὴ μελέτη μου ἀρχινῶ,
τὴν πανσοφία Σου μαθαίνω!
Θεέ μου, πνεῦμα φωτεινό,
μὲ Σὲ τίς γνώσεις μου πληθαίνω!

Ἐς τὴ λύπη μου καὶ ἔς τὴ χαρὰ
παντοτεινὰ μὲ συντροφεύεις!
Πανάγαθε, καμμιά φθορὰ
ἔς τὴ δέησή μου δὲν κωφεύεις!

Γι' αὐτό, σὰν πλάσμα σου κ' ἐγὼ,
τὴν καλωσύνη Σου θαυμάζω!
καὶ Γάνσοφο Δημιουργό,
Θεό, **Πατέρα** Σ' ὀνομάζω!

Ἰ. Πολέμης

36. «Στὸν Πλάστη»

Τῶν πουλιῶν τὰ τραγούδια
τὰ δροσᾶτα λουλούδια
κάθε τι, πὸς στήν πλάση
μὲ σοφία ἔχεις φτιάσει
Σὲ ὕμνεϊ, Σὲ δοξάζει !

Εἶσαι Σὺ ὁ πατέρας,
μὲ στοργή μᾶς μητέρας·
μᾶς θωρεῖς, μᾶς κυκλώνεις,
τὴν ἀγάπη Σου ἀπλώνεις
καὶ στὰ πῶς ταπεινά !.

Εἶσαι ἡ μόνη Ἀλήθεια !
κι ὅσο μέσα στὰ στήθια
μὰ πνοὴ θὰ μοῦ μένη
γιατ' Ἐσένα θὰ βγαίνει
μὰ θερμὴ προσευχῆ.

I. A. (Φοιτητής)

37. «Ὁ Ἑσπερινὸς»

Στὸ ρημαγμένο παρεκκλησι
τῆς ἀνοιξῆς τὸ Θεῖο κοντύλι,
εἰκόνες ἔχει ζωγραφίσει,
μὲ τ' ἀγροολούλουδα τ' Ἀπρίλη.

Ὁ ἥλιος, γέροντας στὴ Δύση,
μπροστὰ στοῦ Ἱεροῦ τὴν πύλη
μπαίνει δειλὰ νὰ προσκυνήση,
κι ἀνάφτει ὑπέρολαμπρο καντήλι.

Σκορπάει γλυκειά μοσχοβολιά
δάφνη στὸν τοῖχο ριζωμένη,
Θυμίαμα, ποὺ καίει ἡ Πίστη.

Καὶ μιά χελιδονοφωλιά,
ψηλὰ στὸ νύρθηκα χτισμένη,
ψάλλει τὸ Δόξα ἐν Ὑψίστοις.

Γ. Δροσίνης

38. «Ἡ καμπάνα τοῦ χωριοῦ»

Χτυπᾶς ! καὶ τῶν περιστειῶν τὸ κάτασπρο κοπάδι
ξαλαγιασμένο ἀπήλωσε στὸ γαλανὸ τὸ βράδυ.

Ἡ σιδερένια σου φωνὴ ἀπ' τὸ καμπαναριὸ
ὄλη τὴν ἱστορία του τὴν εἶπε στὸ χωριό.

Μὲ σὲ οἱ ξευγάδες τὴν ἀγῆ τὰ βόδια τους κεντροῦν
καὶ σὲ θὰ πρωτακούσουνε τὸ βράδυ, σὰ γυροῦν.

Μὲ τὴ φωνή σου σταματᾷ ἡ κόρη τὸν ἀργαλειὸ
καὶ τὸ παιδάκι γελαστὸ γυρίζει ἀπ' τὸ σχολειό.

Ὁ δουλευτῆς τ' ἀλέτρι του στὸ χῶμο παρατᾷ
καὶ τὸ σταυρό του κἀνοντας ἀπάνω σου κοιτᾷ !

Ἐσὺ σαι τοῦ μικροῦ χωριοῦ τὸ στόμα τὸ τρανὸ
καὶ τίς κρυφὲς λαχτιάρες του τίς λὲς στὸν Οὐρανό.

Ἐσὺ παντρεύεις τὸ φτωχὸ καὶ σὺ τότε βαφτίζεις
καὶ σὺ τὸν τελευταῖο του τὸν ὕπνο νανορρίζεις.

Ἄλ. Φωτιάδης

39. « Ἀνάσταση »

Στὴν ἀνθισμένη φύση,
ὄπου γλοκὰ καὶ πλάνα
ἀρώματα σκορπᾶ,
τώρα θὰ διαλαλήση
κάθε ἐκκλησιᾶς καμπάνα
Ἀνάσταση γλυκειά !

Ὅλη θαρρεῖς ἢ πλάση,
Ἐπίγεια κι οὐράνια,
Θάλασσα καὶ στεριά,
Σὲ λίγο θὰ γιορτιάση
Μ' ἄμετρη περηφάνεια,
Καὶ μ' ἄπειρη χαρά !

Κ' ὅποιο ἀπ' τὰ πάθη
κι ὅποιο ἀπ' τὰ μίση
μένει, νεκρὴ καρδιά,
Καιρὸς εἶναι— ἄς τὸ μάθη—
τώρα, ν' ἀποκνύση
τὴν πλάκα τὴ βαρειά !

Π. Ἀβραδάτου

« Ἀνάσταση » (1)

Ἀνάσταση κι Ἀγάπη λαμπερὴ
κάθε καμπάνα χαρωπὰ σημαίνει
καὶ ξημερώνει ἢ μέρα καὶ φορεῖ
στολὴ μ' ἀστέρια κι ἄνθη κεντημένη.

(1) Πασχαλινὸ τραγούδι.

Κι' ἡ γῆ ὁμορφαίνει καὶ λαμποκοπᾷ
Ὁ ἄγγελος, ὅπου ἦρθε νὰ κυλήσῃ
τὴν πέτρα ἀπὸ τὸ μνήμα, διασκορπᾷ,
θαρρεῖς, ὅλη τὴ λάμψη του στὴ φύση.

Καὶ μέσα στὴν καρδιά μου μυστικά
νοιώθω νὰ ξημερώνῃ μιὰν ἡμέρα,
μὲ κάλλη ἀκόμη πλέον μαγικά,
ἀπ' ὅσα εἶναι στὴ γῆ καὶ στὸν αἰθέρα.

Ἡ ὁμορφιὰ κι' ἡ ἀνοιξη κι' ἡ ρειότη
φωλιάζουν μέσα μου, τρεῖς θησαυροί,
καὶ ντύνουν τῆς καρδιᾶς μου τὴ γυμνότη
μ' ἀνάστασι καὶ ἀγάπη λαμπερή.

Κωστής Παλαμᾶς

40. «Ρούθ»

*Απόσπασμα ἀπὸ τὸ Ἡμερολόγιο Μεγ. Ἑλλάδος 1932 I. Σιδέρη

Μὲς στὸ λιοπύρι μὲς τὸ κίμα
παίρνει ὀλομόναχη τὸ δρόμο,
κρατώντας στὴν ψυχῇ τὸ ἀνάμα
τοῦ ἐλέους, καὶ τὸ σταμνὶ στὸν ὄμο,
καὶ πάει γιὰ σιτάρι ἢ χίρα ἢ **Ρούθ**.

Καὶ συλλογιέται, ὅπως πηγαίνει,
μὲς στ' ὄνειρό της βυθισμένη,
ποῦ ὅλη τὴ νόχια ξαγρουπροῦσε
καὶ μιὰν ἀπόκριση ζητοῦσε
στὸ φοβερὸ βιβλίον Ταλμούθ (1)

(1) **Ταλμούθ** = πολιτικὸς καὶ θρησκευτικὸς κώδικας τῶν Ἰουδαίων· συνέχεια τῆς Γραφῆς, καθὼς πιστεύουν.

Κύριε, Κύριε, φώτισέ με !
τὸν ἴσιο δρόμο ν' ἀνεβαίνω
καὶ στή χηρεία μου ἔλεήσέ με,
πιστὴ στὸν ἴσκιό ν' ἀπομένω
τοῦ πεθαμένου μου τοῦ ἀντρού !

Γιὰ τὴ γριά του κι' ἔρημη μάννα
τὸ δρόμο τῆς θυσίας νὰ παίρνω !
Τὰ πόδια μου θὰ σκίζη ἢ ἀράνα !
μὰ τὸ ζεστό φωμὶ θὰ φέρνω
στῆς διπλοχήρας τὴ γωνιά !

Πλούσια τὰ ἔλεη Σου, Κύριέ μου !
κι ὅσο σιτάρι πάει τοῦ ἀγέμου,
μὰ χοῦφτα χῶμα ἀπὸ τὴ γῆ Σου
στὴ δύναμη τῆς προσταγῆς Σου
θρέφει τῆς γῆς Σου τὰ ὄρφανά !

Κ' ἡ Ρουθ στὸ σύνορο, σὰ φτάνη
βλέπει στητόν, σὰν κυπαρίσσι,
μὲς στὸ ὀλομέταξο καφτάνι (1)
τὸ γέρο ἀρέντη, ποὺ ἔχει ὀρίση
νὰ παίρνει ἀπόσταχα ἢ φτωχή.

Γιορντάνι (2) ἀπὸ μαργαριτάρια
χαϊδεύουν τ' ἄσπρα του τὰ γένεια
κ' ἡ Ρουθ, σκυφτὴ, τ' ἀπομεινάρια
μαζώνει τοῦ σταριοῦ, καὶ ἡ ἔννοια
τῆς τρώει τὰ σπλάχνα κ' ἡ ντροπή.

Τριγύρω βιβλικὴ γαλήνη !
πλέει μὲς τοῦ κάμπου τὴν ἀχνάδα,
καθὼς στὴ δύση πέρα σβόνει
τοῦ ἡλίου περνώντας ἢ λαμπράδα
στὴν ἀγαθὴ τοῦ Βοός καρδιά.

Αἰμ. Δάφνη

(1) καφτάνι = πολυτελέστατος μαντύας, ποὺ ἔφτανε ὡς κάτω στὰ πόδια.

(2) γιορντάνι = περιδέραιο.

41. «Όλα προσεύχονται»

Όλα προσεύχονται ! καὶ γῆ καὶ οὐρανὸς καὶ ἀστέρια
καὶ τὰ πουλιά, πὸν ἔχουνε στὰ σύννεφα λιμέρια !
Καὶ ὅσα ἔχουνε ζωὴ καὶ ἐκεῖνα, πὸν δὲν ἔχουν,
καὶ ἐκεῖνα, ὅπου σέρονονται καὶ ἐκεῖνα, ὅπου τρέχουν·
Όλα προσεύχονται ! Τῆς γῆς τὸ ταπεινὸ χορτάρι,
ὁ ἥλιος ὁ περήφανος, τ' ἀργυρὸ φεγγάρι,
ἡ θάλασσα. ὁ ποταμὸς, τὸ δάσος καὶ ἡ βρῦση.
Δὲν ἀπομένει τίποτε, χωρὶς νὰ προσκυνήσῃ
καὶ δίχως νὰ προσευχηθῆ̄ στοῦ κόσμου τὸν Πατέρα !

Προσεύχεται καὶ ἡ νύχτα· προσεύχεται καὶ ἡμέρα,
καὶ ἡ φλόγα, πὸν σηκώνεται ἐπάνω καὶ ἀνεβαίνει,
ὅταν, στὰ ἔρημα βουνά, φτωχὸ βροχὸ ζεσταίνῃ·
καὶ ὁ ἥλιος, ὅταν σ' ἄρρωστο ζωὴ καὶ ζέστη δίνῃ !
Τὸ σκουληκάκι τὸ κορμὶ στὸν ἥλιο, σὰ ζεσταίνῃ·
τὸ χέρι ὅταν ἐλεῆ, ἢ γῆ ὅταν βλασταίνῃ
καὶ τάνθος, πὸν τριγύρω του σκορπίζει τὴν προή του
καὶ εἶναι μορσιμένη του προή ἢ προσευχή του !

Προσεύχεται, ὅταν κανεὶς στὸ ἔργο του πιστεύῃ,
κάνει μεγάλη προσευχή τὸ χέρι, πὸν δουλεύει !
Τὸ χέρι τοῦ μικροῦ παιδιοῦ προσεύχεται καὶ ἐκεῖνο,
ὅταν ἀνοίγῃ τὸ κλουβὶ στὸ σκλαβωμένο σπῖνο !
Προσεύχεσαι, ὅταν ζητᾶς ψωμὶ γιὰ ξένο στόμα !
καὶ ὅταν θυμᾶσαι τοὺς νεκρούς, πὸν κοίτονται στὸ χῶμα !
Εἶναι ἅγια προσευχή τὸ γέρο νὰ ζεσταίνῃς
καὶ τοῦ ἐχτροῦ σου τὴν πληγὴ μὲ δάκρυα νὰ πλένης !

Ἄχιλ. Παράσχος

42. «*Αἶ — Δημήτρης*»

Στὸ χωριό μας, πὸν δὲν εἶναι κι' ὁμορφότερο στὴν πλάση,
Μᾶς ἀφῆκαν οἱ γονεῖοί μας μιὰ γερόντισσα ἐκκλησιά.
Ἀν τῆς ἔχουμε φτιασμένο μαρμαρένιο εἰκονοστάσι,
Τὰ καντήλια τῆς δὲν εἶναι κρυσταλλένια καὶ χρυσᾶ.

Φτωχικά ντυμένους ἔχει καὶ τοὺς γέροντες τῆς παπάδες,
Ταπεινοὶ κι' οἱ δυὸ τῆς ψάλτες εἶναι, ἀλήθεια, ἐργατικοί,
Στὰ μανάλια τῆς μεγάλες δὲν ἀνάβουνε λαμπάδες,
Τὸν ἀρέντη *“Αἶ — Δημήτρη (1),* τὸ μικρὸ κεράκι ἀνοεῖ !

Κι' ὅμως στὸ μικρὸ τῆς χώρο, π' ὄλους κι' ὄλους δὲ μᾶς πιάνει,
Τοῦ Θεοῦ τὸ μεγαλεῖο αἰσθανόμαστε τρανό !
Ποῦθενά πειδὶ μρωμένα δὲν καπνίζει τὸ λιβάνι,
Ποῦθενά τὸ καντηλάκι δὲν σπιθαίει πειδὶ φωτεινό !
Τὴν καλή μας ἐκκλησοῦλα !...” Ὅλοι μας ἐξεῖ στὴ μέση
Χριστιανοὶ στὴν κολυμπήθρα γίναμε κλαυρωσιστά,
Θὰ γελάσουμε μιὰ μέρα καὶ γαμπροὶ στὴν ἴδια θέση,
Θὰ σοπάσουμε μιὰν ἄλλη μὲ τὰ μάτια μας κλειστά...

Καὶ στὸν *“Αδῆ,* πὸν ἡ ψυχὴ μας φτερωτὴ θὰ περὶτρέχει,
Θὰ γροεῦομε νὰ ἰδοῦμε τοὺς Ἁγίους τοὺς σεβαστοὺς
Ἐπαράλλαχτους, ἀλήθεια, ἔτσι, ὅπως αὐτὴ τοὺς ἔχει
Στὶς ξυλένιες τῆς εἰκόνες, φτωχικά ζωγραφιστοὺς !

Γ. Ἀθάνας (1919)

(1) Ἐδῶ μπορεῖ νὰ βάνη κανεὶς τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου, πὸν ἔχει ὑπ' ὄψει του.

ΜΕΡΟΣ Β΄
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ •

Α΄. Β΄. Γ΄. Δ΄. Ε΄. ΣΤ΄.

ΤΑΞΕΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ (ΙΤΥΣΥΔΕ)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ

ΠΡΩΤΗ ΤΑΞΗ

43.

«Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» Ἀμήν.

44.

«Ἅγιος ὁ Θεὸς - Ἅγιος Ἰσχυρὸς -
Ἅγιος Ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς».

45.

Δι' εὐχῶν
τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,
ὁ Θεὸς ἡμῶν
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΑΞΗ

46.

« Δόξα
Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων
Ἄμην ».

47.

« Ταῖς
προσεβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς ».

48.

« Τὸν σταιρόν Σου
προσκυνοῦμεν, Δέσποτα,
καὶ τὴν Ἁγίαν Σου Ἀνάστασιν
ὕμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν ».

49.

«Δέσποινα, πρόσδεξαι
τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.»

50.

«Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου
εἰς Σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτερ, τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.»

51.

«Σὲ ὑμνοῦμεν ! Σὲ εὐλογοῦμεν !
Σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε !
καὶ δεόμεθά Σου,
ὁ Θεὸς ἡμῶν »

52.

«Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν ;
Εἷς ὁ Θεὸς ἡμῶν
ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος !»

53.

«Κύριε τῶν Δυνάμεων,
μεθ' ἡμῶν γενοῦ !
ἄλλον γάρ, ἐκτὸς Σοῦ, βοηθὸν
ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν !
Κύριε τῶν Δυνάμεων,
μεθ' ἡμῶν γενοῦ !»

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΑΞΗ

54.

«Θεοτόκε Παρθένε,
Χαῖρε
Κεχαριτωμένη Μαρία,
Ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ.

Εὐλογημένη!
Σὺ ἐν γυναιξί,
καὶ εὐλογημένος
ὁ καρπὸς
τῆς κοιλίας Σου!

ὅτι
Σωτήρα ἔτεκες
τῶν
ψυχῶν ἡμῶν!»

55.

«Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες!
Αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.»

56.

«Τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου
εἶη εὐλογημένον
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ Αἰῶνος.»

57.

« Ἅγιος ὁ Θεὸς — Ἅγιος Ἰσχυρὸς —
Ἅγιος Ἀθάνατος·
ἐλέησον ἡμᾶς (τρις).

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς·
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν·
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν·
Ἅγιε, ἐπίσχεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου·
Κύριε, ἐλέησον·
Κύριε, ἐλέησον·
Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα

Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς !
Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά Σου·
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου·
Γεννηθήτω τὸ θέλημά Σου, ὡς ἐν Οὐρανῷ καὶ
ἐπὶ τῆς Γῆς·
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον, δός ἡμῖν σήμερον·
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν·
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν·
Ἄλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· Ἀμήν.»

« Ὅτι Σοῦ ἐστιν
ἡ Βασιλεία καὶ ἡ Δύναμις καὶ ἡ Δόξα
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
Νῦν καὶ Ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς Αἰῶνας τῶν Αἰώνων. Ἀμήν.»

ΠΕΜΠΤΗ ΤΑΞΗ

58.

«Δεῦτε

Προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε

Προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ,
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε

Προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Αὐτῷ Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.»

59.

«Βασιλεῦ Οὐράνιε,

Παράκλητε,

τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας!

ὁ πανταχοῦ παρὼν

καὶ τὰ πάντα πληρῶν,

ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν

καὶ Ζωῆς χορηγός,

ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν

καὶ καθάρισον ἡμᾶς

ἀπὸ πάσης κηλίδος

καὶ σῶσον, Ἀγαθέ,

τὰς ψυχὰς ἡμῶν.»

60. «Πρωϊνή Προσευχή»

« Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου,
προσπίπτομέν Σοι, Ἀγαθέ,
καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον
βοῶμέν Σοι, Δυνατέ:
« Ἀγιος - Ἀγιος - Ἀγιος
εἶ, ὁ Θεός».
Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.»

61. «Ἑσπερινή Προσευχή»

«Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ,
ὁ προσδεξάμενος τὰ παιδιά
ἐλθόντα πρὸς Σέ,
πρόσδεξαι
καὶ ἐκ τῶν χειλέων ἐμοῦ,
τοῦ παιδός Σου,
τὴν ἑσπερινὴν ταύτην δέησιν.
Σκέπασόν με,
ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερόγων Σου,
ἵνα ἐν εἰρήνῃ κοιμηθῶ καὶ ὑπνώσω·
καὶ διέγειρόν με,
ἐν καιρῷ εὐδέτω, πρὸς Σὴν δοξολογίαν,
ὡς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.»

62. «Τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως»

«1. Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

2. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινόν, ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

3. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν Οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

4. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

5. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

6. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

7. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔστι τέλος.

8. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

9. Εἰς μίαν Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

10. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

11. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

12. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.»

63. «*Πρωϊνὲς Προσευχές*»

«*Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου
ἐξήγειράς με, Κύριε·
τὸν νοῦν μου φώτισον καὶ τὴν καρδίαν
καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξόν
εἰς τὸ ὑμνεῖν Σε.*

Ἅγιος

Ἅγιος

Ἅγιος εἶ, ὁ Θεός·

Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.»

64.

«*Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς!
Μακαρίζειν Σε, τὴν Θεοτόκον!
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν!*

*Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν*

Σεραφίμ·

Τὴν ἀδιαφθόρω, Θεὸν Λόγον

τεκοῦσαν!

τὴν ὄντως Θεοτόκον,

Σὲ μεγαλύνομεν.»

65.

«Κύριε, ὄπλον ἡμῖν κατὰ τοῦ Διαβόλου
τὸν Στανρόν Σου δέδωκας!
Φρίττει γὰρ καὶ τρέμει,
μὴ φέρον καθορᾶν Αὐτοῦ τὴν δύναμιν·
ὄτι νεκροὺς ἀνιστᾷ, καὶ θάνατον κατήργησε·
Διὰ τοῦ προσκυνοῦμεν
τὴν ταφήν Σου καὶ τὴν Ἑγερσιν.»

66.

«Κύριε,
Ὁ τὸ Παράγιόν Σου Πνεῦμα
ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ
τοῖς Ἀποστόλοις Σου καταπέμφας,
τοῦτο, Ἀγαθὲ,
μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν,
ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεομένοις Σου.»

67.

«Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
τῆς ἀληθοῦς Σοφίας ὁδηγέ,
καὶ φρονήσεως χορηγέ,
κατάπεμψον
ἐφ' ἡμᾶς, τοὺς ἀναξίτους δούλους σου,
Πνεῦμα Σοφίας, Εὐσεβείας καὶ Φόβου Σου·
Καὶ φώτισον
τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς ἡμῶν
τῷ φωτὶ τῆς Σῆς Θεογνωσίας,

Ὅπως, εὐόδως καὶ ἀπροσκόπτως
ἐπιδιδόντες εἰς τὰ καλὰ μαθήματα,
προκόπτωμεν,
Σοφία καὶ Ἀρετῇ,
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν,
πρὸς Οἰκοδομὴν καὶ κόσμον
τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας·
Δόξαν δὲ καὶ τιμὴν
τοῦ Παναγίου Σου ὀνόματος!
Ὅτι, πᾶσα δόσις ἀγαθῇ
καὶ πᾶν δώρημα τέλειον
ἄνωθέν ἐστι,
καταβαῖνον ἐκ Σοῦ,
τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων.
Ἀμήν.»

68. «Πρὸ τοῦ γεύματος»

«Χριστέ, ὁ Θεός,
εὐλόγησον
τὴν βρωσιν καὶ τὴν πόσιν
τῶν δούλων Σου,
ὅτι
Ἅγιος εἶ πάντοτε!
Νῦν καὶ Ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.»

69. «Πρὸ τοῦ δείπνου»

«Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται
καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες Αὐτόν.
Ζήσουνται αἱ καρδίαὶ αὐτῶν
εἰς Αἰῶνα - Αἰῶνος.»

70. «Μετὰ τὸ δεῖπνο καὶ πρὸ τοῦ ὕπνου»

«Εὐφρανας ἡμᾶς, Κύριε,
ἐν τοῖς ποιήμασί Σου καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν Σου
ἠγαλλιασάμεθα !

Ἐσημειώθη
ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου Σου Κύριε !

Ἐδωκας
εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν !

Ἀπὸ καρποῦ,
σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου ἐνεπλήσθημεν !

Ἐν Εἰρήνῃ
ἐπὶ τῷ αὐτῷ κοιμησόμεθα καὶ ὑπνώσωμεν,
ὅτι

Σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκησας ἡμᾶς !»

71. «Προσευχὴ σὲ κάθε στιγμή»

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ
ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ Γῆς

προσκυνοῦμενος καὶ δοξαζόμενος

Χριστὸς ὁ Θεός,

ὁ μακροθύμος,

ὁ πολνέλαιος,
ὁ πολνεύσπλαγχνος,
ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν
καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλαίων !
Ὁ πάντα καλῶν πρὸς σωτηρίαν
διὰ τῆς ἐπαγγελίας
τῶν μελλόντων ἀγαθῶν.

Αὐτός, Κύριε,
Πρόσδεξαι
καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὄρα ταύτῃ
τὰς ἐντεύξεις
καὶ ἴθνηρον
τὴν ζοὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς Σου.

Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον,
τὰ σώματα ἄγνισον,
τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον,
τὰς ἐννοίας κάθαρον,
καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.

Τείχισον ἡμᾶς
τοῖς Ἀγίοις σου Ἀγγέλοις,
ἵνα,
τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν,
φρουροῦμενοι καὶ ὀδηγοῦμενοι
καταντήσωμεν
εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ
εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης·
ὅτι

Εὐλόγητός εἰ εἰς τοὺς Αἰῶνας τῶν Αἰώνων. Ἀμήν.

72. « Ἐκτενέστερες Προσευχές στην Παναγία »

- 1) Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν Οὐρανῶν
καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν,
τὴν λατρευσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας,
Τὴν Δέσποιναν τοῦ Κόσμου,
ἝΥμνοις τιμήσωμεν !
-
- 2) Ἄλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν,
τῶν μὴ προσκυνούντων τὴν Εἰκόνα Σου τὴν σεπτὴν,
Τὴν ἰστορηθεῖσαν
ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ ἱερωτάτου,
τὴν Ὀδηγήτριαν.
-

73.

- 3) Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν Πύλην
ἄνοιξον ἡμῶν,
Εὐλογημένη Θεοτόκε·
ἐλπίζοντες εἰς Σέ, μὴ ἀστοχῆσωμεν·
ρουθειήμεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων·
Σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ Γένους τῶν
Χριστιανῶν.
-

74.

- 4) Τῇ Θεοτόκῳ
ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν
ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ

καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ,
χορᾶζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς :

Λέσποινα !

βοήθησον ἐφ' ἡμῶν σπλαγμισθεῖσα !

Σπεῦσον !

ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων !

Μὴ ἀποστρέψῃς τοὺς δούλους σου κενούς,

Σέ γάρ,

καὶ μόνην, ἐλπίδα κερτήμεθα.

75.

- 5) Καὶ Σὲ μεσίτριαν ἔχω
πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον Θεόν·
Μὴ μοῦ ἐλέγξῃ τὰς πράξεις
ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων·
Παρακαλῶ Σε, Παρθένε,
βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

76.

- 6) Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων
τοὺς δούλους Σου Θεοτόκε,
ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν
εἰς Σὲ καταφεύγομεν,
ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.
-

77.

- 7) Ἐκ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν
ἀσθενεῖ τὸ Σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ!
πρὸς Σέ καταφεύγω,
τὴν Κεχαριτωμένην!
ὦ Δέσποινα τοῦ Κόσμου,
Σύ μοι βοήθησον!
-

78.

- 8) Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων,
τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ,
Χριστιανῶν ἢ προστάτις,
Παρθένε, Μήτηρ, Κυρίου
ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦσαι
τῶν αἰωνίων βασάνων.
-

79.

- 9) Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυρτε,
μεισιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε·
Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς,
ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθὴ,
εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς
κρυπαζόντων Σοι·
Τάχυνον εἰς πρὸςβείαν
καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν,
ἢ προστατεύουσα ἀεὶ Θεοτόκε,
τῶν τιμώντων Σε.
-

80.

- 10) Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου
εἰς Σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτηρ τοῦ Θεοῦ,
Φύλαξόν με ὑπὸ τὴν Σκέπην Σου.

81.

11) « Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, θεό-
νυμφε Δέσποινα !

Ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις, τῇ παραδόξῳ Σου κηρύσει, ἐνώ-
σασα, καὶ τὴν ἀποσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανόις
συνάψασα·

Ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια·

Ἡ ἐτοιμία ἀντίληψις τῶν εἰς Σὲ προστροχόντων καὶ πάντων τῶν
Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον·

Μὴ βδελύξη με τὸν ἁμαρτωλόν,

τὸν ἐναγῆ,

τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἔμμαντὸν
ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ἡδονίμῳ, γνώμῃ δοῦλον
γενόμενον.

Ἄλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνί-
σθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἄσώτῳ.

Καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ὀυπαρῶν χειλέων προσφερομένην Σοι
δέησιν·

Καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ
Σου παρησία χρωμένη, δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξη καὶ μοὶ τὰ φιλάνθρωπα
σπλάγχνα τῆς Αὐτοῦ ἀγαθότητος· καὶ παρθῶν μου τὰ ἀναριθμήτα

πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν Αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με.

Καὶ πάρεσός μοι αἰεὶ, ὡς ἐλεήμων καὶ συμπαθῆς καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμῇ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίον ἐφόδους ἀποτεριχίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με·

Καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα·

Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ἔνομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα·

Ἦς καὶ τύχοιμι,

Δέσποινά μου, Ὑπεραγία Θεοτόκε,

διὰ τῆς Σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως· χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὡ πρόπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν !»

82. «Προσευχὴ στὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸν»

«Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα, πρὸς ἕπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς·

καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ἕπνου τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἠδυσπαθείας.

Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν·

σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα·

τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον·
καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμησον.

Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός,

γρήγορον νοῦν,

σώφρονα λογισμόν,

καρδίαν νήφουσαν,

ὑπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον.

Διανύστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηροισμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς Σου,

καὶ τὴν μηνίμην τῶν Σῶν κοιμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας.

Παννύχιον ἡμῖν τὴν Σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμεῖν καὶ ἐδλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά Σου,

τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος,

νῦν καὶ αἰεί,

καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.»

« Ὑπερένδοξε, ἀειπάροθενε, ἐδλογημένη Θεοτόκε,

προσάγαγε τὴν ἡμετέραν ποσσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν,

καὶ αἰτησαι,

ἵνα σῶση διὰ Σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ,

καταφυγή μου ὁ Υἱός,

σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,

Τριάς ἁγία, δόξα Σοι.»

83. «Δοξολογία»

Δόξα Σοι, τῷ δείξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν Σε, εὐλογοῦμέν Σε, προσκυνοῦμέν Σε, δοξολογοῦ-
μέν Σε, εὐχαριστοῦμέν Σοι διὰ τὴν μεγάλην Σου δόξαν.

Κύριε, βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε
Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴ-
ρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρ-
τίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πα-
τρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, Σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χρι-
στός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω Σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά Σου
εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγεννήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ
εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴσασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν Σοι.

Κύριε, πρὸς Σε κατέφυγον, δίδαξόν με, τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ Σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί Σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός Σου τοῖς γινώσκουσί Σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυ-
λαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸν
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά Σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν
ἐπὶ Σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά Σου.

Εὐλογητὸς εἶ Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά Σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί Σου.

Ἅγιος ὁ Θεός—Ἅγιος Ἰσχυρὸς—Ἅγιος Ἀθάνατος—Ἐλέ-
ησον ἡμᾶς. (τρὶς)

ΜΕΡΟΣ Γ΄

“ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ,”

(ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ - ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΕΟΡΤΩΝ,
ΠΟΥ ΤΥΧΑΙΝΟΥΝ ΣΤΙΣ ΜΙΚΡΕΣ Ή ΣΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ
ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ)

~~~~~
ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Ὁ Θεὸς ἡμᾶς ἐκτίθει ὡς ἄνθρωποι.

Ὁ Θεὸς ἡμᾶς ἐκτίθει ὡς ἄνθρωποι, ἵνα ἡμεῖς ἐκείνους ἀγαπήσωμεν ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς.

Ὁ Θεὸς ἡμᾶς ἐκτίθει ὡς ἄνθρωποι, ἵνα ἡμεῖς ἐκείνους ἀγαπήσωμεν ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς.

Ὁ Θεὸς ἡμᾶς ἐκτίθει ὡς ἄνθρωποι, ἵνα ἡμεῖς ἐκείνους ἀγαπήσωμεν ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς.

ΜΕΡΟΣ Γ

Ὁ Θεὸς ἡμᾶς ἐκτίθει ὡς ἄνθρωποι, ἵνα ἡμεῖς ἐκείνους ἀγαπήσωμεν ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς.

Ὁ Θεὸς ἡμᾶς ἐκτίθει ὡς ἄνθρωποι, ἵνα ἡμεῖς ἐκείνους ἀγαπήσωμεν ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς.

Ὁ Θεὸς ἡμᾶς ἐκτίθει ὡς ἄνθρωποι, ἵνα ἡμεῖς ἐκείνους ἀγαπήσωμεν ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς.

Ὁ Θεὸς ἡμᾶς ἐκτίθει ὡς ἄνθρωποι, ἵνα ἡμεῖς ἐκείνους ἀγαπήσωμεν ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς.

Ὁ Θεὸς ἡμᾶς ἐκτίθει ὡς ἄνθρωποι, ἵνα ἡμεῖς ἐκείνους ἀγαπήσωμεν ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς.

Ὁ Θεὸς ἡμᾶς ἐκτίθει ὡς ἄνθρωποι, ἵνα ἡμεῖς ἐκείνους ἀγαπήσωμεν ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς.

Ὁ Θεὸς ἡμᾶς ἐκτίθει ὡς ἄνθρωποι, ἵνα ἡμεῖς ἐκείνους ἀγαπήσωμεν ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς.

Ὁ Θεὸς ἡμᾶς ἐκτίθει ὡς ἄνθρωποι, ἵνα ἡμεῖς ἐκείνους ἀγαπήσωμεν ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς.

Ὁ Θεὸς ἡμᾶς ἐκτίθει ὡς ἄνθρωποι, ἵνα ἡμεῖς ἐκείνους ἀγαπήσωμεν ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς.

Ὁ Θεὸς ἡμᾶς ἐκτίθει ὡς ἄνθρωποι, ἵνα ἡμεῖς ἐκείνους ἀγαπήσωμεν ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς.

Ὁ Θεὸς ἡμᾶς ἐκτίθει ὡς ἄνθρωποι, ἵνα ἡμεῖς ἐκείνους ἀγαπήσωμεν ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς, ὡς ἑαυτούς.

Ἀπολυτίκια καὶ τροπάρια τῶν ἑορτῶν, ποὺ διακό-
πτονται τὰ μαθήματα

83. Ἡ ὑψωση τοῦ Σταυροῦ

(14η Σεπτεμβρίου)

«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου
καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου,
νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων
δαρούμενος,
καὶ τὸ Σὸν φυλάττων
διὰ τοῦ Σταυροῦ Σου
πολίτευμα.»

84.

«Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐξουσίως
τῇ ἐπωνύμῳ Σου καινῇ πολιτείᾳ
τοὺς οἰκτιρομύς Σου δώροισαι, Χριστέ ὁ Θεός·
Εὐφρανον ἐν τῇ Δυνάμει Σου τοὺς πιστοὺς
Βασιλεῖς ἡμῶν,
νίκας χορηγῶν αὐτοῖς
κατὰ τῶν πολεμίων.
Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν Σὴν
ὄπλον εἰρήνης
ἀήττητον τροπαιον!»

85.

«Τὸν Σταυρόν Σου
προσκυνοῦμεν, Δέσποτα,
καὶ τὴν Ἁγίαν Σου Ἀνάστασιν
ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν.»

86. «Τοῦ Ἁγίου Δημητρίου»

(26η Ὀκτωβρίου)

«Μέγαν εὔροατο ἐν τοῖς κινδύνοις,
Σὲ ὑπέρομαχον ἢ Οἰκουμένην,
Ἄθλοφόρε, τὰ ἔθνη τροποῦμενον.
Ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν,
ἐν τῷ σταδίῳ θαρσύνας τὸν Νέστορα, *
Οὕτως ἄγε, Μεγαλομάρτυς Δημήτριε,
Χριστόν, τὸν Θεόν, ἰκέτευε
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.»

87. «Τῶν Ταξιαρχῶν» (1)

(8η Νοεμβρίου)

«Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἁρχιστρατήγιοι
δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι
ἵνα, ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, τειχίσγητε ἡμᾶς
σκέπη τῶν πτερυγῶν τῆς αὐλοῦ ὑμῶν δόξης,
φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας ἐκτενωῶς καὶ βοῶντας :
Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς,
ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.»

(1) Γίνεται μάθημα κατὰ Δ. Υ. Π.

88. «Τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου» (1)

(21η Νοεμβρίου)

«Ὁ καθαρώτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος,
ἡ πολυτίμητος παστάς καὶ Παρθένος,
τὸ ἱερόν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ,
σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου,
τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ·
ἦν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ!
Αὕτη ὑπάρχει σκηρὴ ἐπουράνιος.»

89. «Τοῦ ἁγίου Νικολάου»

(6η Δεκεμβρίου)

«Κανόνα πίστεως
καὶ εἰκόνα προφῆτος,
ἐγκρατείας διδάσκαλον,
ἀνέδειξέ Σε τῇ ποίμνῃ Σου
ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια.
Διὰ τοῦτο ἐκτίσω
τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά,
τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια.
Πάτερ, ἱεράρχα **Νικόλαε**,
πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.»

1) Κατὰ τὴν ἡμέρα αὕτη ἐργάζονται τὰ σχολεῖα κατὰ τελευταῖο Δ. Υ. Π.

90. «Χριστούγεννα»

(25η Δεκεμβρίου)

«Δόξα Σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς !
Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ !
Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη !
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία !»

91.

« Ἡ γέννησίς Σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως·
ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες
ὑπὸ ἄστερος ἐδιδάσκοντο,
Σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης
καὶ Σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους Ἀνατολῆν,
Κύριε, Δόξα Σοι.»

92.

«Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε !
Χριστὸς ἐξ Οὐρανῶν ἀπαντήσατε !
Χριστὸς ἐπὶ Γῆς, ὑψώθητε !
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ Γῆ !
καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνήσατε λαοί,
ὅτι δεδόξασται !»

93.

« Ἡ παρθένος σήμερον
τὸν ὑπερούσιον τίκτει !
Καὶ ἡ Γῆ τὸ σπῆλαιον
τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει !

Ἄγγελοι μετὰ ποιμένων
δοξολογοῦσι !
Μάγοι δὲ μετὰ Ἀστέρους
ὁδοιποροῦσι !

Δι' ἡμᾶς γὰρ
ἐγεννήθη
παιδίον νέον,
ὁ πρὸ αἰώνων Θεός ! »

94.

« Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε,
Χριστὸν ἐνεδώσασθε !
Ἄλληλοῦᾶ. »

95.

« Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,
ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς
(ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός) ⁽¹⁾
ψάλλοντάς Σοι « Ἄλληλοῦᾶ. »

---

(1) Τὰ Χριστούγεννα ψάλλονται ὁ 1, 2, 4 στίχοι τις ἄλλες ἑορτὲς οἱ 1, 3, 4.

96.

« Ὁ μονογενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ
ἀθάνατος ὑπάρχων,
καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν
ἡμετέραν σωτηρίαν,
σαρκωθῆναι ἐκ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας·

Σταυρωθεὶς τε, Χριστέ, ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας !
εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος,
συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι·
Σῶσον ἡμᾶς. »

97. « Περικομὴ τοῦ Κυρίου »

(1ῆ Ἰανουαρίου)

« Μορφὴν ἀναλλοιώτως
ἀνθρωπίνην προσέλαβες !
Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν,
πολυεύσπλαγχε Κύριε !

Καὶ νόμον ἐκπληρῶν
περικομὴν, θελήσει,
καταδέχει σαρκικὴν·
ἵνα παύσης τὰ σκιώδη
καὶ περιέλῃς τὸ κάλυμμα
τῶν παιδῶν ἡμῶν !

Λόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ Σῆ·
Λόξα τῇ εὐσπλαχνίᾳ Σου·
Λόξα τῇ ἀνεκφράστῳ, Λόγε,
συγκαταβάσει Σου!»

---

98. «**Βασιλείου τοῦ Μεγάλου**»

(1ῆ Ἰανουαρίου)

«Εἰς πᾶσαν τὴν Γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος Σου,
ὡς δεξαμένην τὸν λόγον Σου,
δι' οὗ θεοπροπῶς ἐδογματίσας,
τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτρόνωσας,
τὰ τῶν ἀνθρώπων ἡθῆ κατεκόσμησας,
Βασίλειον ἱεράτευμα, Πάτερ ὅσιε,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐζέτενε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος!»

99.

«Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ,
μύστιν τοῦ Δεσπότη, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινόν,
τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καπαδόκων χώρας,
Βασίλειον τὸν Μέγαν,
ὕμνοις τιμήσωμεν.»

---

100. «**Ἡ βάπτισις τοῦ Χριστοῦ**»

(6ῆ Ἰανουαρίου)

«Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Σου, Κύριε,
ἡ τῆς Τριᾶδος ἐφανερώθη προσκύνησις.

Τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει Σοι,
ἀγαπητόν Σε Υἱὸν ὀνομάζουσα.
Καὶ τὸ Πνεῦμα, ἐν εἶδει περιστεῶς,
ἐβεβαίον τοῦ Λόγου τὸ ἀσφαλές.
Ὁ ἐπιφανείς, Χριστὲ ὁ Θεός,
καὶ τὸν κόσμον φωτίσας Δόξα Σοι.»

101.

« Ἐπεφάνης σήμερον
τῇ Οἴκουμένῃ !
Καὶ τὸ φῶς Σου, Κύριε,
ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς,
ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντας Σε !
Ἦλθες, ἐφάνης,
τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον ! »

---

102. « Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ »

(7ῆ Ἰανουαρίου)

« Μνήμη δικαίου μετ' ἐγζωμίων,
Σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου, Προδρόμε·
ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ προφητῶν σεβασμιώτερος,
ὅτι καὶ ἐν ῥήθροισ βαπτίσει κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον !
Ὅθεν, τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας,
χαίρων, ἐδηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἄδη
Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί,
τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου
καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. »

---

103. «Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν»

(30η Ἰανουαρίου)

«Τοὺς τοεῖς μεγίστους φωστῆρας
τῆς Τρισηλίου θεότητος,
τοὺς τὴν Οἰκουμένην ἀκτῖσι δογμάτων
θεῶν προσέδσαντας·
Τοὺς μελιρρότους ποταμοὺς τῆς Σοφίας,
τοὺς τὴν κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας
γάμασι καταρδεύσαντας·
Βασίλειον τὸν Μέγαν καὶ τὸν Θεολόγον **Γρηγόριον**
σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ,
τῷ τὴν γλῶττιαν χρυσορρήμονι·
πάντες, οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί,
συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν.
Αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ προσβέουσι.»

104. «Ὑπαπαντὴ τοῦ Χριστοῦ» (1)

(2α Φεβρουαρίου)

«Χαῖρε, Κεχαριτωμένη Θεοτόξε, Παρθένε!
ἐκ Σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης,
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει!
Εὐφραίνου καὶ σύ, Προσβῦτα δίκαιε,
δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.»

(1) Τὰ σχολεῖα ἐργάζονται κατὰ Δ. Υ. Π.

105. «Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου»

(25ῆ Μαρτίου)

«Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον
καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις !
Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται !
καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζειται.
Δι' ὃ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν :
Χαῖρε, **Κεχαριτωμένη**, ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ.»

106. «Ἀκάθιστος Ὑμνος» (1)

(25ῆ Μαρτίου)

Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
Ἀναγράφω Σοι ἡ Πόλις Σου Θεοτόκε.
Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
Ἴνα κράζω Σοι : Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε !»

107. «Κυριακὴ τῶν Βαῶν»

«Τὴν Κοιτὴν Ἀνάστασιν
πρὸ τοῦ Σοῦ πάθους πιστούμενος,
ἐκ νεκρῶν ἠγειρας τὸν Δάζαρον,
Χριστὲ ὁ Θεός.

Ὅθεν καὶ ἡμεῖς, ὡς οἱ παῖδες,
τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες,

(1) Καὶ κάθε Παρασκευὴ τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς βλέπ. Ἐκκλ. Ἱστορ. σελ. 88.

Σοί, τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου, βοῶμεν :
Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις
εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου !»

---

108. «Μεγάλη Ἑβδομάδα»

(ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων—μέχρι τῆς Μ. Τετάρτης)

« Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται
ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός !
καὶ μακάριος ὁ δοῦλος,
ὃν εὐρήσει γοηγοροῦντα !
ἀνάξιτος δὲ πάλιν,
ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα.

Βλέπε οὖν ψυχὴ μου,
μὴ τῷ ἔργῳ καταρεχθῆς
ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς
καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς !
ἀλλ' ἀνάνηψον κοάζουσα :
" Ἄγιος- Ἄγιος- Ἄγιος εἶ ὁ Θεὸς
διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς ! »

109.

(Κυριακὴ Βαΐων—Μεγάλη Τετάρτη)

« Τὸν Νυμφῶνά Σου βλέπω,
Σωτήρ μου, κεκοσμημένον !
καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω,

ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ!
Λάμπρονόν μου!
τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς,
Φωτοδότα, καὶ σῶσόν με.»

---

110. «Μυστικὸς δεῖπνος»

(Μεγάλη Πέμπτη)

«Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ
ἐν τῷ ρηπτήρι τοῦ Δείπνου ἐφρωτίζοντο,
τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής,
φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο.

Καὶ ἀνόμοις κριταῖς
Σέ, τὸν δίκαιον Κριτὴν, παραδίδωσι.

Βλέπε! χρημάτων ἐραστὰ,
τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνην χρησάμενον!
Φεῦγε! ἀνόρεστον ψυχὴν
τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν!
Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός,
Κύριε, Δόξα Σοι.»

---

111. «Σταύρωση τοῦ Χριστοῦ»

(Μεγάλη Παρασκευὴ)

«Σήμερον κορμᾶται ἐπὶ ξόλου
ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κορμάσας.

Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται
ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς.

Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται
ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.

Ράπισμα κατεδέξατο ὁ ἐν Ἰορδάνῃ
ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.

Ἦλοις προσηλώθη
ὁ Νομφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δόγχη ἐκεντήθη
ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμεν Σοῦ
τὰ Πάθη, Χριστέ. (τρὶς)

Δεῖξον ἡμῶν
καὶ τὴν ἔνδοξόν Σου Ἀνάστασιν.»

---

112. «Ἡ ταφή τοῦ Χριστοῦ»

(Μεγάλη Παρασκευὴ)

«Ὁ Εὐσχήμων Ἰωσήφ
ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν
τὸ ἄχραντόν Σου Σῶμα,
συνδόνι καθαροῦ εἰλίσας καὶ ἀρώμασιν,
ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας
ἀπέθετο.

Ἄλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε,
παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.»

---

113. «Ἀποκαθήλωση τοῦ Χριστοῦ»

(Μεγάλη Παρασκευή)

«Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου Σε νεκρὸν,
ὁ Ἀριμαθαίας καθεῖλε,
τὴν τῶν ἀπάντων ζωὴν,
σιμύρνη καὶ σινδόνι,
Σέ, Χριστέ, ἐκήδευσε !
καὶ τῷ πόθῳ ἠπείγειο, καρδίᾳ καὶ χεῖλει
Σῶμα τὸ ἀκήρατον, Σοῦ περιπτύξασθαι !
Ὅμως,
συστελλόμενος φόβῳ,
χαίρων ἀνεβόα Σοι :
Δόξα ! τῇ σὺνκαταβάσει Σου, φιλάνθρωπε !»

---

114. «Πάσχα»

«Τὴν Ἀνάστασίν Σου, Χριστέ Σωτήρ,
Ἄγγελοι ὕμνοῦσιν ἐν Οὐρανοῖς !
καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ Γῆς καταξιώσον
ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ Σὲ δοξάζειν.»

115.

Χριστὸς Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι
Ζωὴν χαρισάμενος !

116.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι
προσκυρήσωμεν Ἄγιον Κύριον,
Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρόν Σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν.

Καὶ τὴν Ἁγίαν Σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν
καὶ δοξάζομεν.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐκτός Σοῦ
ἄλλον οὐκ οἶδαμεν
τὸ Ὄνομά Σου ὀνομάζομεν.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυρήσωμεν
τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἁγίαν Ἀνάστασιν.
Ἴδὸν γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ
χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ.

Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
Ἐμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ.
Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς,
θανάτῳ τὸν θάνατον ὄλεσεν !»

117.

« Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου,
καθὼς προεῖπεν,
ἔδωκεν ἡμῖν τὴν Αἰώνιον Ζωὴν
καὶ τὸ μέγα ἔλεος. »

118.

«Ὁ Ἄγγελος ἔβόα
τῇ Κεχαριτωμένῃ·
Ἄγνῃ Παρθένε χαῖρε,
καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε!
ὁ σὸς Υἱὸς Ἀνέστη,
τριήμερος ἐκ τοῦ τάφου!

Φωτίζου - Φωτίζου
ἡ νέα Ἱερουσαλήμ!
ἡ γὰρ δόξα Κυρίου
ἐπὶ Σέ ἀνέτειλε·

Χόρευε νῦν
καὶ ἀγάλλου Σιών!
Σὺ δὲ ἄγνῃ
τέρπου Θεοτόκε,
ἐν τῇ ἐγέρσει
τοῦ Τόκου Σου!»

---

119. «Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου»

(23ῃ Ἀπριλίου)

«Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς
καὶ τῶν πτωχῶν Ὑπερασπιστῆς!
ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος
Τροπαιοφόρε, Μεγαλομάρτυς Γεώργιε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.»

---

120. «Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης»

(21η Μαΐου)

«Τοῦ Σταυροῦ Σου τὸν τύπον
ἐν οὐρανῷ θεασάμενος,
καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν
οὐκ ἔξ ἀνθρώπων δεξάμενος,
ὁ ἐν βασιλεῦσιν Ἀπόστολός Σου, Κύριε,
βασιλεύουσιν πόλιν τῇ χειρὶ Σου παρέθετο
ἦν περίσσωζε διὰ παντός ἐν εἰρήνῃ,
προσβείαις τῆς Θεοτόκου,
μόνε φιλόανθρωπε.»

121.

«Κωνσταντῖνος σήμερον,
σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἑλένῃ,
τὸν Σταυρὸν ἐμφαίνουσι,
τὸ πανσεβάσμιον ξύλον
πάντων μὲν Ἰουδαίων
αἰσχρόν ὄντα,
ὄπλων δὲ πιστῶν Ἀνάκτων
κατ' ἐναντίων!
Δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη,
σημεῖον μέγα
καὶ ἐν πολέμοις φοικτόν.»

---

122. «Ἡ Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου»

(40 ἡμέρες μετὰ τὸ Πάσχα)

«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ
Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
χαροποιήσας τοὺς μαθητὰς
τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡ
βεβαιωθέντων αὐτῶν
διὰ τῆς εὐλογίας,
ὅτι Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Ἀνθρωπίνης τοῦ Κόσμου».

123.

«Μετὰ τὴν Ἀνάστασιν ὁ Σωτὴρ
ἐν σαρκὶ ἐπέστη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν,
ὅθεν μετὰ δόξης εἰς οὐρανοὺς ἐπήρθη
ἵνα τῷ κόσμῳ πέμψῃ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.»

---

124. Ἡ Πεντηκοστή.

(50 ἡμέρες μετὰ τὸ Πάσχα ἢ 10 μετὰ τὴν Ἀνάληψη).

«Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας,
καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον
καὶ δι' αὐτῶν τὴν Οἰκουμένην σαγηνεύσας,
Φιλάνθρωπε, Δόξα Σοι!»

125.

«Ὅτε, καταβάς, τὰς γλώσσας συνέχεε,
διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος!
Ὅτε τοῦ πυρός τὰς γλώσσας διένειμε
εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε·
καὶ συμφώνως δοξάζομεν
τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.»

126.

«Εἰς τὸ ὑπερῶν τοῖς μαθηταῖς
ἐν πυρίναις γλώσσαις
ἐξάπεστείλεν ὁ Θεός·
τὸ Θεῖον Αὐτοῦ Πνεῦμα,
ὅπως αὐτοὺς σοφίσει τοῖς ἔθνεσι
κηρύξαι τὸ Εὐαγγέλιον.»

---

127. Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

(τὴν ἐπομένη τῆς Πεντηκοστῆς)

«Πνεῦμα τὸ πανάγιον καταβάν,
ἐν πυρίναις γλώσσαις
Ἀποστόλους σοφὸς ποιεῖ!
φθειγγομένους ξένα,
ἐν γλώσσαις ταῖς ἑτέραις,
τὰ θεῖα μεγαλεῖα Σοῦ,
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.»

---

128. Τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.

(29η καὶ 30η Ἰουνίου).

«Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι
καὶ τῆς Οἰκουμένης διδάσκαλοι,
τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων προσβεύσατε,
εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι
καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.»

129.

«Ἀπόστολοι Ἅγιοι, προσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ,
ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.»

130. Ἡ Μεταμορφώση τοῦ Χριστοῦ.

(6η Αὐγούστου).

«Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει,
Χριστέ ὁ Θεός,
δείξας τοῖς μαθηταῖς Σου τὴν δόξαν Σου,
καθὼς ἠδύνατο!
Λάμπρον καὶ ἡμῖν, τοῖς ἁμαρτωλοῖς,
τὸ Φῶς Σου τὸ αἰδιον!
προσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Φωτοδότα, δόξα Σοι!»

131.

«Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης
καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ μαθηταί Σου
τὴν δόξαν Σου, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐθεάσαντο.

Ἰνα, ὅταν Σε ἴδωσι σταυρούμενον,
τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον,
τῷ δὲ κόσμῳ κερήξωσιν:
ὅτι Σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς
τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.»

ΜΕΡΟΣ Δ΄

ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΗΧΩΝ

(ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ)

132. Ἦχος Α΄.

«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος
ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ στρατιωτῶν
φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν Σου Σῶμα,
ἀνέστης τριήμερος, Σωτήρ,
δωροῦμένος τῷ κόσμῳ τὴν Ζωήν.

Διὰ τοῦτο

αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν

ἐβόων Σοι, Ζωοδότα:

Δόξα τῇ Ἀναστάσει Σου, Χριστέ:

Δόξα τῇ βασιλείᾳ Σου:

Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ Σου:

Δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ, Λόγε, συγκρατάσει Σου!»

133. Ἦχος Β΄.

«Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον

ἢ Ζωῆ ἢ ἀθάνατος,

τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας

τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος.

Ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας

ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας,

πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων

ἐκραύγαζον :

Ζωοδότα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι !»

134. ᾠχος Γ'.

«Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια !
ἀγαλλιásθω τὰ ἐπίγεια !
ὅτι ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ
ὁ Κύριος ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον !
πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο·
ἐκ κοιλίας Ἰδοῦ ἐρύσατο ἡμᾶς
καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.»

---

135. ᾠχος Δ'.

«Το φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα
ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριά,·
καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι,
τοῖς Ἀποστόλοις καυχόμενα ἔλεγον :
ἐσχύλευται ὁ θάνατος !
Ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός,
δορούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.»

---

136. ᾠχος Πλάγιος Α'.

«Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι,
τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν,
ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν·
ὅτι, ἠδόκησε
σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ θάνατον ὑπομεῖναι
καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει Αὐτοῦ.»

---

137. Ἦχος Πλάγιος Β΄.

« Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνημῆμά Σου
καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρόθησαν !
καὶ Ἰστατο Μαρία ἐν τῷ Τάφῳ
ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν Σου Σῶμα.
Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ !
ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωροῦμενος τὴν ζωὴν !
Ὁ Ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε, Δόξα Σοι ! »

138. Ἦχος Πλάγιος Γ΄.

(Βαρυς)

« Κατέλυσας τῷ Στανρῷ Σου τὸν θάνατον
ἠνέωξας τῷ ληστῇ τὸν παράδεισον·
τῶν Μυροφόρων τὸν θοῖνον μετέβαλες
καὶ τοῖς Σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας·
ὅτι ἀνέστης τριήμερος, Σωτήρ,
δωροῦμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος !

139. Ἦχος πλάγιος Δ΄.

« Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος !
ταφήν κατεδέξω τριήμερον,
ἵνα ἡμῶν ἐλευθερώσης τῶν παιδῶν !
ἡ Ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε, Δόξα Σοι. »

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Και τώρα, πού φθάσαμε στο τέρμα τῆς ἐργασίας ὅλης τῆς Σειρᾶς τῶν *Θρησκευτικῶν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου* ὁμολογοῦμε, πὼς ἀναπνέουμε μὲ εὐχάριστη ἀνακούφιση, γιατί προσπαθήσαμε νὰ κάμουμε κάτι, πὼν τὸ αἰσθανόμαστε βαθεῖα.

Πίστη βαθεῖα στὴν Ἀλήθεια τῆς Θρησκείας μας ἦταν ὁ ὁδηγός μας σ' ὅλη τὴν ἐργασία.

Πνεῦμα προσηλωμένο μὲ κατάνυξη στὸν πνευματικὸ Θεό μας κυριαρχοῦσε σὲ κάθε προσπάθειά μας.

Εὐλάβεια πολλή μᾶς συνείχε μπρὸς στὶς *Προσπάθειες*, στοὺς *Ἀγῶνες*, στὰ *Πάθη* τοῦ Θείου *Ἰδρυτοῦ* τῆς *Πνευματικῆς Θρησκείας* καὶ στὶς ὅμοιες ἐνέργειες τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν διαδόχων των.

Προσηλώνοντας ὁ ἄνθρωπος τὸ πνεῦμά του μὲ *Πίστη* καὶ *εὐλάβεια* στὸ *Δημιουργό* του, εὐκολύνει ἀνυπολόγιστα τὴ ζωὴ του· δὲ δυσφορεῖ· δὲν πνίγεται· ἐν παραπαίει· ἀλλὰ σταθερὰ κι ἀκλόνητα πιστεύει, πὼς τὸ κάθε τι στὴ ζωὴ του εἶναι ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἴδιας του τῆς *συμπεριφορᾶς*, καὶ μόνο αὐτῆς.

Χαρίλαος Ἀθ. Δημητρακόπουλος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Α'.

«Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν,
ἐν ὄρει Γαλιλαίας !
πίστει Χριστὸν θεάσασθαι
λέγοντα, ἐξουσίαν
λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω !
Μάθωμεν πῶς διδάσκει :
βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ Πατρὸς ἔθνη πάντα
καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος !
καὶ συνεῖναι τοῖς Μύσταις
ὡς ὑπέσχετο
ἕως τῆς συντελείας.»

Β'.

«Τὸν λίθον θεωρήσασαι
ἀποκεκλισμένον,
αἱ Μυροφόροι ἔχαιρον !
Εἶδον γὰρ νεανίσκον
καθήμενον ἐν τάφῳ
καὶ αὐτὸς ταῦταις ἔφη :
Ἰδοὺ Χριστὸς ἐγγίγερται !
Εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ
τοῖς μαθηταῖς :
Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας
ἐκεῖ ὑμῖν ὁφθήσεται,
ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.»

Γ'.

«Ὅτι Χριστὸς ἐγγίγερται,
μή τις διαπιστεῖται·
ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γὰρ,
ἔπειτα καθωράθη,
τοῖς εἰς ἄγρον ἀποδοῦσι.
Μύσταις δὲ πάλιν ὠφθη,
ἀνακειμένοις ἕνδεκα,
οὗς βαπτίζειν
ἐκπέμφας, εἰς οὐρανούς,
ὅθεν καταβέβηκεν, ἀνελήφθη,
ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα,
πλήθει τῶν σημείων.»

Δ'.

«Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες,
ἴδωμεν ἐπιστάντες,
ἐν ζωηφόρῳ μνήματι,
ἄνδρας
ἐν ἀστραπτούσαις ἐσθήσοσι.
Μυροφόροις
κλινούσαις εἰς γῆν ὄψιν·
τοῦ Οὐρανοῦ θεοσκόζοντος,
ἐγερσιν διδαχθῶμεν !
Καὶ πρὸς ζωὴν,
ἐν μνημείῳ δράμομεν
σὺν τῷ Πέτρῳ.
Καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες
μείνωμεν
Χριστὸν βλέσαντες !»

Ε'.

«Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός,
ἐκ νεκρῶν
τῷ Κλεόπα καὶ Λουκᾷ
συνώδυσεν·
ὡςπερ καὶ ἐπεγνώσθη
εἰς Ἑμμαοῦς
κλῶν τὸν ἄρτον !
ὧν
φυχαὶ καὶ καρδίαι
καίόμεναι ἐτύγγανον !
• ὅτε
τούτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ
καὶ Γραφαῖς ἤρμηνευεν,
ὡ ὑπέσθη !
Μεθ' ὧν ἠγέρθη
κράζομεν :
ὦφθητι καὶ τῷ Πέτρῳ !»

ΣΤ'.

«Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος,
Σῶτερ, εἰ κατ' οὐσίαν,
ἐν μέσῳ σιᾶς ἐδιδασκες,
ἀναστάς ἐκ τοῦ τάφου·
καὶ βρώσεως συμμετέσχας,

βάπτισμα μετανοίας.
Εἰθὺς δὲ πρὸς οὐράνιον
ἀνελήφθη; Πατέρα !
καὶ Μαθηταῖς πέμπειν
τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω,
Ἐπίερθε Θεάνθρωπε!
Δόξα !
τῇ Σῇ Ἐγέρσει.»

Z'.

«Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριον,
τῆς Μαρίας εἰπούσης,
ἐπὶ τὸν Ἄβφον ἔδραμον,
Σίμων Πέτρος καὶ ἄλλος,
Μύσσης Χριστοῦ,
ὄν ἠγάπα !
Ἐτραχον δὲ οἱ δύο,
καὶ εὗρον τὰ θύονια
ἔνδον καίμενα μόνα,
καὶ κεφαλῆς,
ἦν δὲ τὸ σουθάριον χωρὶς τούτων·
διὸ πάλιν ἠσύχασαν,
τὸν Χριστὸν ἕως εἶδον.»

H'.

«Δύο ἀγγέλους βλέψασα
ἔνδοθεν τοῦ μνημείου,
Μαρία ἔξεπλήττετο,
καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα,
ὡς κηπουρὸν ἐπηρώτα :
Κύριε, ποῦ τὸ Σῶμα,
τοῦ Ἰησοῦ μου τέθηκας ;
κλήσει δέ, τοῦτον γουοῦσα,
εἶνα· Αὐτόν !
τὸν Σωτῆρα ἤκουσε :
Μὴ μου ἄπτου !
Πρὸς τὸν Πατέρα ἄπειμι !
εἰπέ τοῖς ἀδελφοῖς μου !»

Θ'.

«Συγκλεισμένων, Δέσποτα,
τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες,

τοὺς Ἀποστόλους ἐπλησας,
Πνεύματος Παναγίου,
εἰρηνικῶς ἐκφυοῖσας.

Οἷς

δεσμεῖν τε καὶ λύειν
τὰς ἁμαρτίας εἴρηκας·
καὶ οὐτὼ μεθ' ἡμέρας
τὴν Σῆν πλευράν
τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας
καὶ τὰς χεῖρας·
μεθ' οὐ βούμην :
Κύριος καὶ Θεὸς Σὺ ὑπάρχεις !»

I'.

«Τιβεριάδος θάλασσα,
σὺν καιοὶ Ζεβεδαίου,
Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ τε,
σὺν οὐσὶν ἄλλοις πάλοι,
καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν·
οἱ, Χριστοῦ τῇ προτάξει,
ἐν δεξιῶς χαλάσαντες,
πλήθος εἰλκον ἰχθύων·
ὄν, Πέτρον γουοῦς
πρὸς αὐτὸν ἐνήχετο·
οἷς,
τὸ τρίτον φανείς καὶ ἄρτον ἔδειξε
καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθρώπων !»

IA'.

«Μετὰ τὴν θείαν Ἐγερσιν
τρίς τῷ Πέτρῳ
φιλεῖς με πυθόμενος ὁ Κύριος
τῶν ἰθίων προβάτων,
προβάλλεται ποιμενάρχην.
Ὅς ἰθὼν εἶτι ἠγάπα,
ὁ Ἰησοῦς ἐπόμενον,
ἤρετο τὸν Δεσπότην.
Οὗτος δὲ τί ;
Ἐὰν θέλω ἄφης μενεῖν τοῦτον,
ἕως καὶ πάλιν ἔρχομαι,
τί πρὸς σέ, φίλε Πέτρε ;»

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Είσαγωγή.....Σελ. 3

Μέρος Α'. Ποιήματα με Θρησκευτικό περιεχόμενο (Α'. Β'. Γ'. Δ'. Ε'. ΣΤ', τάξεων)..... » 5

Πρώτη Τάξη .....Σελ. 7

- 1. «Ό φύλακας Ἄγγελός μου»... » 7
- 2. «Ό Χριστός καί τὰ παιδάκια»... » 8
- 3. «Ἡ Λύγη»... » 9
- 4. «Προσευχή»... » 9
- 5. «Προσολή—Προσευχή»... » 11

Δευτέρα Τάξη

- 6. «Ό Χριστός καί τὰ παιδάκια»... » 12
- 7. «Προσευχή»... » 13
- 8. «Προσευχή»... » 13
- 9. «Τὸ Σήμαντρο»... » 14
- 10. «Προσευχή»... » 15
- 11. «Μεγάλη ἑβδομάδα»... » 16
- 12. «Πάσχα»... » 16

Τρίτη Τάξη

- 13. «Ἡ Δημιουργία»... » 17
- 14. «Δόξα στό Θεό»... » 17
- 15. «Στήν Παναγία»... » 18
- 16. «Ἡ ζωγραφιά τοῦ παιδιοῦ»... » 19
- 17. «Τὰ Φῶτα»... » 20
- 18. «Πάσχα»... » 20
- 19. «Πάσχα στό χωριό»... » 21
- 20. «Χριστός Ἄνέστη»... » 22
- 21. «Εἶναι Θεός»... » 23

Τετάρτη Τάξη

- 22. «Οἱ ἐπιτολές τοῦ Χριστοῦ»... » 24
- 23. «Οἱ τρεῖς Μάγοι μέ τὰ δῶρα»... » 24
- 24. «Χριστούγεννα»... » 26
- 25. «Χριστούγεννα»... » 27
- 26. «Εὐαγγελισμός»... » 29
- 27. «Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ»... » 30
- 28. «Χριστός Ἄνέστη»... » 30
- 29. «Προσευχή στήν Παναγία»... » 31

Πέμπτη Τάξη

- 30. «Ἡ χαμπάνα»... » 32
- 31. «Σαββατόβραδο»... » 32
- 32. «Κυριακή»... » 33
- 33. «Ἄσμα πρωινό»... » 34
- 34. «Ἡ ἔλεημοσύνη»... » 34

Ἑκτη Τάξη

- 35. «Προσευχή στό Θεό»... » 35
- 36. «Στόν Πλάστη»... » 36
- 37. «Ό ἑσπερινός»... » 36
- 38. «Ἡ χαμπάνα τοῦ χωριοῦ»... » 37
- 39. «Ἀνάσταση»... » 38
- 40. «Ρούθ»... » 39
- 41. «Όλα προσεύχονται»... » 41
- 42. «Αἱ Δημήτρις»... » 42

Μέρος Β'. Ἐκκλησιαστικές Προσευχές (Α'. Β'. Γ'. Δ'. Ε'. ΣΤ', τάξεων).....Σελ 43

Πρώτη Τάξη

- 43. «Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς» ..Σελ.45
- 44. «Ἅγιος ὁ Θεός...»... » 45
- 45. «Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...»... » 45

Δευτέρα Τάξη

- 46. «Δόξα Πατρί».....Σελ.46
- 47. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου» » 46
- 48. «Τὸν Σταυρόν Σου προσκυνοῦμεν» » 46

Τρίτη Τάξη

- 49. «Δέσποινα πρόσδεξαι».....Σελ.47
- 50. «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου»... » 47
- 51. «Σε ἠμνοῦμεν»... » 47
- 52. «Τίς Θεός μέγας»... » 47
- 53. «Κύριε τῶν Δυνάμεων»... » 47

Τετάρτη Τάξη

- 54. «Θεοτόκε Παρθένε»... » 48
- 55. «Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν».. » 48

56. «Τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου εἶη εὐ- Σελ. λογημένον» ..... » 48
57. «Ἄγιος ὁ Θεὸς—Πάτερ ἡμῶν». » 49
- Πέμπτη τάξη**
58. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν»..... > 50
59. «Βασιλεῦ Οὐράνιε»..... > 50
60. «Πρωϊνὴ Προσευχὴ: Ἐξεγε-
θέντες τοῦ ὕπνου»..... > 51
61. «Ἑσπερινὴ Προσευχὴ: Κύριε Ἰ-
ησοῦ Χριστέ ὁ προσδεξιόμενος» > 51
62. «Τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως» ... > 52
- Ἑκτη Τάξη**
63. «Πρωϊνὲς Προσευχές:
- α'. «τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου» > 53
64. β'. «Ἄξιόν ἐστιν»..... > 53
65. γ'. «Κύριε, ὄπλον κατὰ τοῦ
διαβόλου» ..... > 54
66. δ'. «Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν
Σου Πνεῦμα» ..... > 54
67. ε'. «Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν τῆς
ἀληθοῦς σοφίας ὁδηγέ». > 54
68. «Πρὸ τοῦ γεύματος»: «Χριστέ Σελ.
ὁ Θεὸς εὐλόγησον» ..... > 55
69. «Πρὸ τοῦ δείπνου»: «Φάγονται
πένητες.» ..... > 56
70. «Μετὰ τὸ δείπνο-πρὸ τοῦ ὕπνου»:
«Εὐφρανas ἡμᾶς Κύριε»..... > 56
71. «Προσευχὴ σὲ κάθε στιγμή»:
«Ὁ ἐν παντί καιρῷ»..... > 57
72. «Ἐκτενέστερες προσευχὲς στὴν
Παναγία»:
1) «Τὴν ἡρμηλοτέραν»..... > 58
2) «Ἄλαλα τὰ χεῖλην»..... > 58
73. 3) «Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν Πύλην» 58
74. 4) «Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς».... > 58
75. 5) «Καὶ Σέ μεσίτριαν ἔχω»... > 59
76. 6) «Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων»... > 59
77. 7) «Ἀπὸ τῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν» > 60
78. 8) «Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων» > 60
79. 9) «Προσστasia τῶν Χριστιανῶν» > 60
80. 10) «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου»... > 61
81. 11) «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄχραντε» > 61
82. «Προσευχὴ στὸν Κύριο Ἰησοῦ
Χριστό»: «Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα» > 62
83. «Δοξολογία» ..... > 64

Μέρος Β'. «Ἐκκλησιαστικὰ Ποιήματα» (ἀνωτάτων τάξεων)... Σελ. 65

84. Ὑψωση τοῦ Σταυροῦ..... Σελ.67
85. «Τὸν Σταυρόν Σου προσκυνῶμεν» > 68
86. «Τοῦ Ἁγίου Δημητρίου» ..... > 68
87. «Τῶν Ταξιαρχῶν»..... > 68
88. «Τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου».... > 69
89. «Τοῦ Ἁγίου Νικολάου»..... > 69
90. «Χριστοῦγεννα» ..... > 70
91. «Ἡ γέννησίς Σου Χριστέ»..... > 70
92. «Χριστὸς γεννᾶται δοξάζσατε».. > 70
93. «Ἡ παρθένος σήμερον»..... > 91
94. «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε» > 71
95. «Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ»..... > 71
96. «Ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ Λόγος
τοῦ Θεοῦ»..... > 72
97. «Περίτομή τοῦ Κυρίου» ..... > 72
98. «Βασιλείου τοῦ Μεγάλου»..... > 73
99. «Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ» 73
100. «Ἡ βάπτισις τοῦ Χριστοῦ»..... > 73
101. «Ἐπεφάνης σήμερον»..... > 74
102. «Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ»..... > 74
103. «Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν»..... > 75
104. «Υπαπαντὴ τοῦ Χριστοῦ»..... > 75
105. «Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου».. > 76
106. «Ἀκάθιστος Ὑμνος» ..... > 76
107. «Κυριακὴ τῶν Βαΐων»..... > 76
108. «Μεγάλὴ Ἑβδομάδα» ..... > 77
109. «Τὸν Νυμφῶνά Σου βλέπω» ... > 77
110. «Μυστικὸς δειπνός»..... > 78

111. «Σταύρωση τοῦ Χριστοῦ» . . . . . Σελ. 78	122. «Ἀνάληψις τοῦ Κυρίου: Ἄνε- Σελ. λήφθη ἐν δόξῃ» . . . . . » 84
112. «Ἡ ταφή τοῦ Χριστοῦ» . . . . . » 79	123. «Ὅμοιον: Μετὰ τὴν Ἀνάστα- » 84
113. «Ἀποκαθήλωσις τοῦ Χριστοῦ» . . . . . » 80	124. «Πεντηκοστή: Ἐδύλογητός εἶ, Χρι- » 84
114. «Πάσχα» . . . . . » 80	125. «Ὅτε, καταβάς» . . . . . » 85
115. «Χριστὸς Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν» . . . . . » 80	126. «Εἰς τὸ ὑπερῶν τοῖς Μαθηταῖς» . . . . . » 85
116. «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμε- » 81	127. «Ἁγίου Πνεύματος: Πνεῦμα τὸ » 85
117. «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τά- » 81	128. «Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων: Οἱ » 86
118. «Ὁ ἄγγελος ἐβόα» . . . . . » 82	129. «Ἀπόστολοι ἅγιοι . . . » . . . . . » 86
119. «Ἁγίου Γεωργίου: Ὡς τῶν αἰχ- » 82	130. «Μεταμόρφωσις τοῦ Χριστοῦ» . . . . . » 86
120. «Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης: τοῦ » 83	131. «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης» . . . . . » 86
121. «Ὅμοιον—Κων)τινος σήμερον» . . . . . » 83	

Μέρος Δ'. Τὰ βασικὰ τροπάρια τῶν ὀκτῶ ἡχῶν (ἀνωτ. τάξεων) Σελ. 87

132. Ἦχος Α'. «Τοῦ λίθου σφραγι- Σελ. σθέντος» . . . . . » 88	137. Ἦχος πλ. Β'. «Ἀγγελικαὶ Δυνα- » 90
133. Ἦχος Β'. «Ὅτε κατήλθες» . . . . . » 88	138. Ἦχος πλ. Γ'. (βαρῦς) «Κατέλυ- » 90
134. Ἦχος Γ'. «Εὐφρανέσθω τὰ οὐ- » 89	139. Ἦχος πλ. Δ'. «Ἐξ ἕψους κα- » 90
135. Ἦχος Δ'. «Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀ- » 89	Ἐπίλογος . . . . . » 91
136. Ἦχος πλ. Α'. «Τὸν συνάναρχον » 89	

Παράρτημα. Τὰ ΙΑ'. ἐξαποστειλάρια . . . . . Σελ. 92

Διορθώσεις . . . . . » 96

Δ Ι Ο Ρ Θ Ω Σ Ε Ι Σ

Στὴ σελίδα 4	σημ. τελευταία σειρά γραφῆς:	διωρθωμένες
> > 11	>	§ 5 ἀντὶ 7
> > 12	>	§ 6 > 5
> > 13	>	§ 7 > 6
> > 16	>	§ 11 > 12
> > 31	§ 33	• Ἄσμα πρωϊνὸν
> > 54	§ 65 6η σειρά	> «Διὰ τοῦτο..»

ΕΚΔΟΤΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΙΩ. Ν. ΣΙΔΕΡΗ

ΒΟΗΘΗΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Α!
Π
Α
Λ
Α
Ι
Α

Δ
Ι
Δ
Θ
Η
Κ
Η

ΕΚΔΟΤΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΙΩ. Ν. ΣΙΔΕΡΗ

ΒΟΗΘΗΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΓΡΑΜΜΕΝΑ ΣΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ

I. "ΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ."

Π. ΔΙΑΘΗΚΗ Γ' Δημοτικού Χ. Δημητρακοπούλου.

Κ. ΔΙΑΘΗΚΗ, Δ' Δημοτικού Χ. Δημητρακοπούλου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ, Ε' Δημοτικού Χ. Δημητρακοπούλου.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ, ΣΤ' Δημοτικού Χ. Δημητρακοπούλου.

ΚΑΤΗΧΗΣΗ ΣΤ' Δημοτικού Χ. Δημητρακοπούλου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΕΣ ΠΕΡΙΚΟΠΕΣ Ε' και ΣΤ' Χ. Δημητρακοπούλου.

ΠΟΙΗΜΑΤΑ-ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ του Δ. Σχολείου Χ. Δημητρακοπούλου

II. ΙΣΤΟΡΙΑ.

Η ΗΡΩΪΚΗ ΕΛΛΑΔΑ, ιστορία Γ' Δημοτικού Δ. Παπαϊωάννου

— Μ. Δώρου

Η ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ, ιστορία Δ' Δημοτικού Δ. Παπαϊωάννου—

Μ. Δώρου

Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΕΛΛΑΔΑ, ιστορία Ε' Δημοτικού Δ. Παπαϊωάννου—

Μ. Δώρου

Η ΝΕΑ ΕΛΛΑΔΑ, ιστορία ΣΤ' Δημοτικού Δ. Παπαϊωάννου - Μ.

Δώρου

III. ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ Γ' ΚΑΙ Δ' Δ. Κυριακοπούλου.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ, Ε' ΚΑΙ ΣΤ' Δ. Κυριακοπούλου

IV. ΦΥΣΙΚΑ.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ, Γ' και Δ' Δ. Κυριακοπούλου.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ, Ε' Δ. Κυριακοπούλου.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ, ΣΤ' Δ. Κυριακοπούλου.

0020561025

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΗΣ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

